

Yeniden • • MiLLî

MUCADELE

**KIZIL
ÇETECİLER
SOKAKLARDA
DOLAŞIRKEN
VATANSEVERLERİ
HAPSEDEN
MENTEŞEOĞLU
SUÇLU
DUR**

Otağ Yayınevinin İkinci Kitabı Pek Yakında Çıkıyor

AŞIK İHSANİ'YE İTHAF OLUNUR!

Aşık İhsanî adlı gair bozması, komünistler tarafından şişirildiği günlerde, İslâm'a, Peygamberimize ve bütün millî değerlerimize küfreden bir düzme yazmıştı. Gayri millî basının din ve millet düşmanlığı bu hainlere at ve meydan temin ediyordu. Milletimiz, her türlü müdafaadan yoksun değerlerine yapılan bu adice tecavüzleri kinle, nefretle karşılamıştır. Bir okuyucumuz da bu nefretini şiirle dile getirmiş. Aşağıdaki şiirin son mısralarında bulunan «Anasın...» kelimelerini, mecmuamızın muhtevası müsaait almadığı için çıkarttık.

Bu şiiri, Aşık İhsanî ve onun düzmeleriyle sarhoş olan yoldaşlarına ithaf ediyoruz...

Türklüğünden sola kayan
Milletime karşı koyan
Allah'ına söğüp sayan
Sayanın da.....

Sol yurtağı sakanların
Mescit, Kur'an yakarların
Bize kurşun sakanların
Sıkıranın

Devrim diye devirenin
Binbir dolap çevirenin
Dolar, ruble savuranın
Savurtanın

(Pirifüsür) cübbesini
Komünistin kahpesini
Diskoteği, kahvesini
Yıkmanın

Hainleri suçluları
Perçemliyi haçlıları
Ayrat gibi saçlıları
Tıkmanın

Solcu neşir organını
Döşegini, yorganını
Kızılcağı, gürgenini
Yıkmanın

Kanlı tuzak kurantarı
Bize kara sürenleri
Ordumuzaürenleri
Sokmanın

Kim işlerse bu tip cürmü
Bizim için bu da zor mu?
Tepesine dumdam mermi
Sıkmanın

Beni haksız bula bula
Acırsa kim eğer sola
Dislerini gövle yola
Dökmeyenin

(İSMİ MAHFUZ)

Ajanlara İhtar! Moskovaya Bilet Alın!

Eğitim sistemimiz iki yüz seneden beri Fransız, Alman, İngiliz, Amerikan eğitim sistemlerinin kopyası haline gelmiş; Eğitim müesseselerimiz hedefinden uzak, millet nazarından habersiz, millet düşmanlarından gafil ocaklar haline almıştır. Gayrimillî kültürlerin kucakına düşen genç nesillerimizde okullarımızda doğru bir kâinat ve hayat fikri verilme miştir. Darwin'in gülünç nazarıyesinin, Freud'un hayvana ve kendi bacalarına yakışan fikirlerinin, homoseksüel Sokrat'ın sapık düşüncelerinin ilim diye takdim edilmesi ile milletin temiz evlatlarının zihniyetleri bulandırılmış, dün Çanakkale'de, Yemen'de, Kafkas ya'da haçlı sürülerini toprağa gömen coşkun nesli yok edilmiş istenmiştir ve istenmektedir.

Bunları kim yapmış, kim yapıyor? Basın ve yayını insanları hayvanlaştırmanın bir vasıtası olarak gören Beynelmilel Yahudilik ve Beynelmilel Hristiyanlık. Şimdi de bu mef'ur güçler beyinlerini millî kütüphanelerle bulandırdığı millet evlatlarını kendi etraflarında toplamak istemektedir.

Her grup arasında satılık adam bulan bu ger kuvvetler, işçiler arasında D.I.S.K.'i, üniversite gençliği arasında Dev Genç'i, Öğretmenler arasında

T.Ö.S.'ü kurdurmuşlardır. Meşhûr öğretmenler arasındaki T.Ö.S. Bulgaristan Kültür Ataşesinin faaliyeti neticesinde kurulmuş, başına bir uşak yerleş tirilmiştir. Bu ajan teşkilâtının propagandası yapılmış öğretmenleri himaye edeceği haklarını koruyacağı yaygaraları basılmış gerçek hüviyeti ortaya konulmuş, gizli tutulmuştur. Şunu hemen belirtelim ki, «Yalancının mumu yatsaya kadar yanar.»

Anadolu'nun kuyruklu kervan geçmez köylerine az bir para karşılığında terk edilmiş en ufak bir hatada mesleğiyle oynanan Türk öğretmeni hima yezir kalmış T.Ö.S. ile sahte vâdilerine kanarak kurtuluşunu ona sarılmakla görmüştü. Fakat yalancının mumu yatsaya kadar da yanmamış bu namussuz teşkilâtın idarecisi durumunda bulunan hüdükler elî mam-Hatip Okulları, Kur'an Kurulları çağdaş eğitim yapıyor» demeye, salonlarında oturma komünist Mihri Belli'lere konferanslar verdirmeye, komünistlerin melodisi olan sınıf kavgarısını tevik etmeye, bağlamışlar ve fhanetlerini artırmışlardır.

Ama bu milletin öğretmeni bu milletin parçasıdır Rusya'ya, Pekin'e satılmaz, işte bir neklere!

Bundan üç ay önce T.Ö.S. Yozgat Şubesinden otuz öğretmenimiz «T.Ö.S. öğretmenlerin menfaati uğrunda değil bir sapık ideoloji namına çalışıyor onun için istifâ ediyoruz» diyerek ajanları yalnız bıraktılar. Son günlerde yine bu ajan yuvasından istifalar devam etti. Kayserili öğretmenlerimizden 76'sı «T.Ö.S. artık bir öğretmen teşkilâtı değil, Marx'ın, Lenin'in, Mao'nun ihlâs tekniklerinin öğreticiliği, uygulandığı bir yuva oldu» diyerek usakların kimliğini çıkarmıştı.

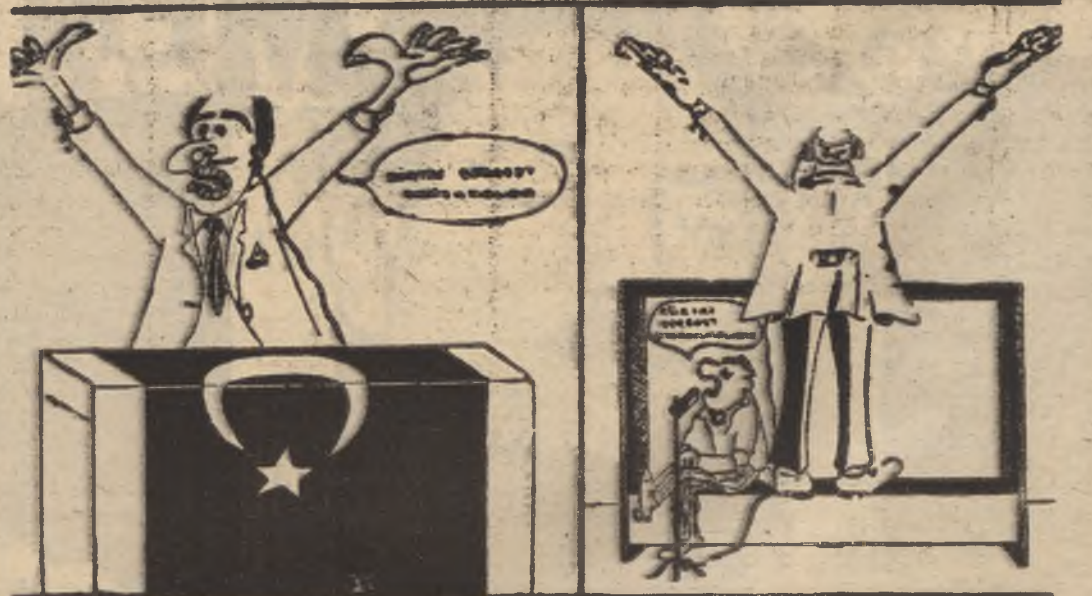
Bu istifalar, yalnız T.Ö.S.'ün çöktüğünün ifadesi değil, Türkiye'de komünizmin ve onun ağa babaları olan Beynelmilel Yahudiliğin hakimiyetinin yıkılmak üzere olduğunun işaretidir.

Bu milletin işçisi, köylüsü, öğretmeni, hattâ dağdaki çobanı artık gerçekleri öğreniyor ve ajanları yalnız bırakıyor.

Ajanlara ihtar ediyoruz bu zaman Türkiye'dir. Moskova'ya biletlerinizi tez alın aksi takdirde uyanan milleti hiç bir güç durduramaz. Leglerinize kargalar bile yemez.

SÜLEYMAN KÜSE
Işıklar Kasabası Öğretmeni

AFYON

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 58

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devanlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Milliyetçiler Hapishanede Komünistler Himayede

Geçtiğimiz Perşembe günü Orta - Doğu Teknik Üniversite'de meydana gelen hadiseler geride bıraktıkları yaralı ve ölü sayısı ile ifade edilemeyecek kadar ağır mana taşımaktadır. Bu ise, yakın bir istikbalde Türkiye'de devlet otoritesi diye birşeyin kalmıyacağının ihtarından ibarettir. Millete karşı kurulmuş bulunan kanlı ihanet koalisyonu gizli, açık, kanunî, gayri kanunî bütün himaye vasıtaları ile 3 çeteciye çanak tutmaktadır.

Şimdi sormalıdır; Dünyanın devlet haysiyet ve kudretine sahip hangi ülkesinde devlete harb ilân etmiş on serseri eşkiyanın ellerini kollarını sallayarak dolastığı görülmüştür? Türkiye bir işgal altında mıdır da, Hristantos çeteleri banka soyup, adam kaçırp, kışla basmağa hazırlanabiliyorlar? Bundan senelerce önce İstanbul'u haraca kesen, müslüman - Türk'e görülmelik işkenceleri, İngiliz ve Fransız işgal Kumandanlıklarının arka çıkmaları sayesinde yapabilen Hristantos gibi, bir rum piçi de devlet kuvvetleriyle alay edercesine hareket edebilmektedir.

Peki, bir avuç silâhlı eşkiyanın üniversiteleri gerilla üssü yaptığı, yüzlerce öğrenciyi silâh zoruyla peşlerinden gelmeye mecbur ettiği ve mehmecîğe açıkca kurşun sıktığı ODTÜ'de ve bütün üniversitelerde, hadiselerin bu mecrâya döküleceği sanki aylarca önce haber verilmiş midir? Millî Mücadele'nin bir senelik koleksiyonu omuzları üstünde kafa değil, odun parçası taşıyanları bile uyandıрмаğa yetecek feryad ve ihtarlarla doludur. Hem de itiraz kabul edilmez hüccet ve vesikalarla, Ancak bunlar karşısında başta siyasi iktidar olmak üzere, Allah'ın bu milleti imtihan için olsa gerek başına geçirdiği bütün mes'uliyetsizlerden tek sada şifâ verir teşebbüs hasıl olmadı.

Üniversitelere birkaç zıppırcı saldırıp, taht kurması karşısında tehlike gösterildi. Kızilları üniversiteleri kesin bir işgal ile, tıpkı Küba'daki gibi «Üniversite Özerkliği» siperine sığınarak, birer üs (evet askerî mânasında üs) olarak kullanılacakları ihtar edildi. «Olur böyle şeyler» lâfı ve tekrar «Boykot ve işgal aynı şeylerdir» hezeyanından başka Türkiye'de mes'uliyetsiz mes'ullerin, fikir ve kanaat seviyesini gösteren, ses zuhur etmedi.

Üniversitelerde her gün, komünist militanların, kendilerine mani gördükleri herkes dövüldü, yaralandı, günlerce işkenceye çekilenler oldu. Okuma, mal ve can güvenliğinin kalmadığı üniversitelerde, kızıl terör kurdukça kurdurdu. Ve mason şefler bir türlü polisi üniversiteye göndermediler. Üniversitelerdeki bir avuç silâhlı eşkiyâ karşısında silâhsız ve büyük ekseriyeti milliyetçi olan öğrenci kitlesini, bir yem gibi kullanmak istediler.

Bugün üniversiteye polis giriyorsa, asker üniversitedeki bir kızıl köpeği kuşatıyorsa bu kendiliğinden olmamıştır. Üniversitelere sene evvel kesin surette giren ve hiçbir şekilde durdurulamıyacak olan, millî mücadele ateşini söndürmek için ellerinden geleni ardına koymayan sion uşakları, fikir ve iman ateşini söndürmek için, kızıl çeteleri alabildiğine kıskırttılar. İş bununla da bitmedi, mücadelemizin en yiğit ferdlerini hapsederek, komplolar tertipliyerek, millî mücadeleyi durduracaklarını zannettiler.

İşık'ta, Yıldız'da, Çapa'da geberttikleri köpeklerin leşlerine şehid dediler, katilleri şahid yaptılar, mazlumlara da utanmadan katil diye ilân ettiler. Tıpkı Adana'da isyan edip, yüz' Müslüman - Türk'ü katleden ermeni çetesine karşı Adana'da sayısız Türk'ü asan ve bunu adalet nümunesi olarak ilân eden, mason uşağı Cemal Paşa gibi... Kayseri, Konya, Bursa, İstanbul, Taksim ve Aksaray'da millet, moskof uşaklarına karşı, en son müdafa silâhına başvurunca, Babıâdi paçavraları, Moskof besleme-

leri, Moskova hoparlörü TRT'si, militan savcısı doğrudan - doğruya millete hücum ettiler. Devletin bütün kuvvetini milletimiz ve mücadele-miz aleyhine seferber etmek için ne lâzımsa yaptılar.

O sıralarda bir «aşırı uçlar» edebiyatı ortaya koymuşlardı. Bir kısmı ise kızıl eşkiyaları ilerici, milleti ise gerici diye ilâna cüret edebiliyordu. Şimdi sormak lâzım. Acaba O.D.T.Ü.'de çarpışan iki gruptan hangisi gerici, hangisi ilerici? Mehmetcik mi? Yoksa O.D.T.Ü.'de terör kurmuş, bir avuç kızıl kudurgan mı? Aşırı uç diye bilinen çember sakallılar (!) Dolmabahçe camiinde Amerikan gemilerine secde edenler (!) yobazlar (!) acaba neredeler?

Bu soruları, Babıâdi'nin Telaviv ve Moskof güdümlü paçavralarına, köksüz T.R.T. sine ve bütün aşırı uçlar mucitlerinin suratına ebedi bir leke olarak vuruyoruz.

Bu hadiselerin ısrarla Üniversite hadiseleri olduğunu bir ara geveleyip durdular. Bu hadiseler talebe hareketleri değil, gizli mason iktidarının lâçkalaştırdığı polis, adliye ve iktidarın seyirci kaldığı, Moskova güdümlü komünist hareketleridir. Bunlar, milletimizin son hür top rağı Türkiye'yi Moskof boyundurduğuna so-mak için girişilen hareketlerdir.

Hâdiseleri Mason iktidarının arzuladığı gibi göstermek için, tezgâhlanmış üniversite hâdiseleri «Aşırı Uçlar» edebiyatına şimdi «kardeş kavgası» kilişesi olarak yamanmak isteniyor.

Bu yeni tabirin türeticilerine sormak gerekiyor. Vatani moskof çizmesine terke âmâde, tarihi alayla ve nefretle atmağa hasret, bayrağa orak - çekiç dikmeğe istekli, İslâm'ın yerin dibine geçirmeğe arzulu insanlar sayıları, gayeleri ve niyetleri ne olursa olsun, bu milletin değildir. Bu milletin düşmanıdır.

Mehmetcikçe kurşun sıkan köpekler, yarın bir moskof muharebesinde orduyu isyana teşvik edecek, moskof namına casusluk, sabotörlük yapacak vatan hainleridir.

Milletimizin uyanışını durdurmak için gizlenen hakikatler bir bir açığa çıkmakta, yalan-cı sloganlar hâdiselerin hançeri ile yırtılmakta, vatanın tehlikede olduğu ve bütün milletin millî mücadeleye iştirakinin zaruriliği kesin şekilde anlaşılmaktadır.

Gizli Sion diktatörlüğü, Türkiye'deki devlet makinasına sızdırdığı ajanları ve uşakları vasıtasıyla, komünizmi doğrudan doğruya himaye etmektedir. Hristantos mukallidi Deniz Gezmiş iki aydan beri yakalanmamakta, buna mukabil Komünist - Mason işbirliğinin tezgâhladığı komplolarla katil olarak ilân edilen **YAVUZ ARGUN**, 15 aydır tutuklu sıfatıyla hapishanede bulunmaktadır. Buna **Salih Doğan-pala**, **İbrahim Doğan** ve isimleri bilinmeyen yüzlerce vatansever mü'minin ismi eklenebilir.

Başta sağcılar «Kaatiller» diye ithama cür'et eden ve hapse atılmış maznunların hâlâ, cezalandırılmadığını söyleyerek, mahkemeleri milliyetçiler aleyhine tesir altına almaya çalışan İnönü başta olmak ve devlet radyolarında İnönü'ye tekmil verircesine, «suçlular yakalanmıştır, Yavuz Argun suçludur» diyerek, kanun, nizam, hukuk ve vicdanı hoyratça tepeleyen Menteseoğlu dahil bulunmak üzere, milliyetçileri ezmek ve komünistleri himaye etmek cürmü, Türkiye'nin mutlu v. kozmopolit azınlık alnındaki en büyük lekedir.

Vaktiyle mason Benes, Hollanda yahudisi Sukarno, mason Kerenski, milliyetçileri hapishaneye göndererek, komünistleri himaye ederek vatanlarını komünist kucağına ittiler.

Ancak Türkiye'de, milliyetçilerin kanunsuz olarak hapishanelere sevki, bütün vatan hainlerine bu toprakları mezar yapmaya mani olmayacaktır.

Yeniden Millî Mücadele

Siyasi hayatımıza banka soygunları ve adam kaçırmaya olaylarının renk kattığı şu günlerde, G. Kurmay Başkanı Tağmaç'ın yüksek rütbeli subaylarla bir toplantı yaptığını görmekteyiz. Böyle bir toplantıyı mecburi kılan sebepler arasında en mühim yerli, son zamanlarda orduya pervasızca yönelen saldırılar teşkil etmektedir. Ne var ki, dünya komünizminin stratejisi bilinmeden, Türkiye de yakın tarihte gelişecek hadiselerin seyri kestirilemez. Yanlış teşhisler koymak kaçınılmaz olur.

MİLLÎ ORDUMUZ PARÇALANMAK İSTENİYOR.

«Halk Ordusu» bütün komünistlerin hülyaları arasındadır. Türkiye de komünizmin bir kaç sene önceki hayatına bir göz atılırsa; orduya direkt tecavüzler pek azdır. Maskelemiştir. Bu taktik, bilhassa Sıkı Yönetim Hâlinin sonuna tamamiyle yön değiştirmiştir ve bundan sonra da orduya, çirkefçe saldırılar artan bir hızla devam edecektir.

Saldırıların tek gayesi, Türk Ordusunun disiplinini bozmak, subaylarımız arasında fikir ayrılıklarına ve tereddütlere yol açmaktır. Silahlı Kuvvetlerimizi bir kızı ihtilal esnasında tesirsiz bırakmak, hiç olmazsa kendi arasındaki gayretler sarfedilmektedir. Ancak bu halin emellerini gerçekleştire bile komünist devletin kurulamayacağına itiraf eder.

Lenin, «subayların para ile çalışan taxiyik unsurlarından biri olduğunu» açıkça ifade eder. Memur, subay, polis gibi zümrelerin ortadan kaldırılması gerektiğini, aksi halde asla komünist devletin kurulamayacağını» itiraf eder.

Görülüyor ki, Türkiye de kızıl-ların «ordu düşmanlığı» Lenin'in direktifleri ışığında geliştirilmektedir.

16 Haziran işçi olaylarının faillerini yargılamak için kurulan askeri mahkemelerde, yüksek rütbeli hakimlere «Siz kapitalistsiniz. Biz yargılamazsınız» denmiştir. Bu ka-

Ordunun Vazifesi Millet Düşmanlarına Karşı Milleti Korumaktır

tiler müteaddid taarruzlarına rağmen 3 - 4 ay gibi güllünc bir mevkufiyetten sonra serbest bırakıldılar.

Haziran olayları göstermiştir ki, tahrik edilen bir grup halk, devletin temellerini yıpratmak gücüne hâzirdir. Haziran olaylarına benzer tahrik olaylarının memleketimizde defalarca tekrar edileceği aşikâr. İşte vukubulması muhtemel kızıl ihtilaller arefesinde orduyu şaşkın, siyasi iktidarı darmadağın ve millî cepheyi parçalı halde tutabilmek, ihtilalin başarılması demektir. Nitekim son günlerde gerek Tağmaç'ın ve gerekse diğer komutanların şahsında, Türk Ordusuna karşı girişilen saldırılar acı gerçeği bütün çıplaklığı ile ortaya koymaktadır.

1917 Bolşevik ihtilalini incelerken görüyoruz ki; Lenin ve Troçki; Tukaçevski ve arkadaşlarını aldatmayı başarak 30 bin subay ve 220 bin asubay ve çavuşu kızıl ordunun safına çekmişlerdi. Tabii ki daha sonra, Tukaçevski ve arkadaşları imha edildiler. Türk subayını, Çarlık Rusya subayının gafletine düşürmek için plânlar hazırlanıyor.

KOMÜNİSTLER ORDUNUN

BARIŞMAZ DÜŞMANIDIR.

Genel Kurmay Başkanının da iştirak ettiği toplantıda, muhtelif rütbeli subaylar artan terör hareketleri karşısında endişelerini izhar etmişler. Elbette banka soyguncularının ve eşkiyaların yakalanmadığı bir memlekette durum, endişe mevzuudur. Fakat kızıl hareket memle-

ketimizde her zaman halkın desteğinden mahrum kalmıştır ve kalacaktır. Taksim, Konya, Ankara, Kayseri, İslahiye, Yozgat hadiseleri göstermiştir ki, halk komünist şarlatanlığını bastırmak için hazırdır.

Tağmaç, toplantıda devletin ordu baskısıyla yaşayamayacağını belirtmiştir. Bu doğrudur. Zira ordu bir memlekette devlet işlerine el koyarken her türlü riski en ince teferuatına kadar hesaplamalıdır.

Türkiye Komünist Partisinin gizli faaliyet programında TKP'nin subay, memur ve polisin barınmaz düşmanı olduğu çekinilmeden söylenmiştir. Vladimir Lenin ise; Komünist olduğunu söyleyen bütün parti ve teşekküllerin programlarında ilk maddenin meşru ordunun tasfiyesi olduğunu ifade eder.

«Komünün ilk kararı meşru sürekli ordunun ortadan kaldırılması ve onun yerine silahlanmış halkın konması» oldu.

Bu talep şimdi sosyalist olduğunu söyleyen bütün partilerin programlarında yer alıyor. (Devlet ve İhtilal- Şif. 56- Lenin)

Komünizmin Türkiye'ye saldırısı 1960'tan sonra görülen derecede artmıştır. Komünizm bir kitle hareketine dayanmak istediğine göre kitleleri süratle iftale çalışır. Muhemel bir komünist ihtilali ordu, millî cephe ve milletin sarsılmaz beraberliği ile durdurulabilir. Günlük, geçici tedbirlerle ideolojik bir saldırı olan komünizm, durdurulmaz ve durdurulamamıştır.

HADİSELERE YANLIŞ

TEŞHİSLER KOYMAK

FELAKET GETİRİR.

Bütün anti-komünist ve millî güçlerin bu müşterek tehlike karşısında birleşmelerinin vakti geçmektedir. Türkiye bugün kademe kademe uçurumun eşiğine sürükleniyor. Tehlikeler bir çığ gibi büyürken, siyasi iktidar halâ milliyetçileri zindanda çürütmek, millî hareketleri gemlemek hususunda inatla ısrar ediyor.

Sol basını karıştırın. «Sunay, Demirel ve Tağmaç üçlüsü en gerici mihrakıdır.» diyorlar. Bir memleketin Cumhurbaşkanı, Başbakanı ve Genel Kurmay başkanını en büyük gerici addetmek neyin alameti olsa gerek?

Hâlâ mı sağ. Sağ banka soymadı. Sağ adam kaçırmadı. Subayların tabancalarını çalmadı. Polisi kurşunlamadı. Üstelik her fırsatta tahkir edildi. Milliyetçi öğrenciler Üniversite bahçelerinde sebatsız yere kurşunlanırken, sırf anti-komünist olduğu için öğretim üyeleri tartaklanırken, sağ ne diye işin içine karıştırılır?

Türkiyedeki direkt komünizm saldırısı vardır. Haceteppe Üniversitesinin koridorlarında aptalca uygulanmak istenilen gerillacılık oyunları, yarın bütün vatan sathına yayılacaktır. Bunu kestirmek için kâhin olmaya lüzum yok. Komünistlerin şehir gerillasının cereyan taktığını bilmek kâfi. Hadiseler bir yıl önceden belirttiğimiz şekilde, rota değiştirmeden cereyan etmiştir. Ve işaretlediğimiz yönde de devam edecektir.

Banka soygunları, ordu cephaneliklerinden silah çalınmasına dönüşmektedir. Bir müddet sonra polis kurşunlama hareketleri ordunun bîzatihî şahsına yönelecektir. İddiamız yakın günlerde cereyan edecek hadiselerle kesinlik kesh edecektir. Temenni edilir ki, vaktinde tedbir alınır da, Çan Kay Şek'in düştüğü affedilmez hataya düşülmez.

— Aziz vatanımızda mason babalarının teşvik ve tahrikleriyle millete ve millî müesseselere kurşun sıkan komünistler, Ortadoğu Teknik Üniver sitesinde, mehmetçiğe karşı sipere yatmış vaziyette. Mehmetçik bu siperleri dün yıkmıştır. Bu gün de yıkacaktır.

— Bu da, moskof cephesinde, millet için can ve ren Mehmed. Mehmedin, Aziziye tabyalarında şehid olan kardeşlerinden farkı var mı? Fakat, şimdi Mehmetçiği kahpece şehid edenler, Moskof değil, onun adı usaklarıdır.

— Dün cephelerde harbederdik ve anlaşma ya pardık. Bugün milyonlarca şehit kanıyla kurtarılmış mübarek vatanımızda, bozguncuların iha netiyle karşı karşıyayız. Yukarıdaki resim, ODTÜ'de Türk Albayına anlaşma şartlarını bildiren bir Moskof temsilcisi görülüyor

Kiev'deki Adam ve Yahudiye Çanak Tutanlar

«Bütün dünya'da basın ve her türlü yayın vasıtaları bizim elimizde olacaktır.»

Bu cümle cihan diktatörlüğü haliyle yanıp tutuşan sionizmin protokollerinden biridir. Ne yazık ki, Türkiye'deki basın da protokollerin takbikatının bir neticesi olarak yahudiye hizmet etmektedir.

Geçen hafta İstanbul sinemalarında bir film oynadı. «Kiev'deki Adam» adlı bu film açıkça yahudi propagandası yapmaktadır. Daha önceleri Kültür Sarayı'nda (komünistler tarafından sabote edilip yakılmazdan önce) sahneye konan «Damdaki Kemancı» konusu da tamamen yahudiye methetmekti. Malûm basın bu oyunun günlerce reklâmını kapmış ve hararetle tavsiye etmiştir

Sinema ve tiyatro gibi 20. yüzyılın en büyük propaganda imkânlarını eline geçiren yahudilik birçok zavallıyı rahatça tesiri altına alabilmektedir. Mason Mustafa Reşit Paşa gibi yahudi kölelerinin milleti «kardeşlik, adalet, eşitlik, insanlık» palavralarıyla uyuttuğu gün gibi ortadadır. Bu gerçeği bilenler için «Kiev'deki Adam» pek enteresan gelmeyecektir. Filme Yakov adlı yahudinin şahsında seyircinin insanlık, acıma, haksızlığa karşı isyan etme duyguları kamçılanmakta ve harekete geçirilmektedir. Öyle ki Yakov bir yahuri olmasa dahi aynı hisler yine duyulacaktır. Dolayısıyla seyircinin Yakov'a karşı duyduğu şefkât, merhamet, himaye etme gibi insani hisler, yahudiliğin menfaati için istismar edilmektedir. Kurucusu mason olan Cumhuriyet adlı pespayenin bu filmi göklere çıkarması hayretle karşılanacak bir hal değildir. Biz gayri millî basının yahudiye alkışlamağa devam edeceğini biliyoruz. Yalnız şunu da kendileri iyice bilsinler ki, yaptıklarını burunlarından fitil fitil getireceği günler pek de uzak değildir.

— Yahudileri masum gösterme gayretinde olan «Kiev'deki Adam» filminin başrolünü oynayan Yakov.

Rusya Samimiyetten Bahsedemez

Orta Doğuda bir müddet önce u-
zatılan ateş-kes sona ermek üzerey-
ken, ajanslar son derece enteresan
bir haber yayınladılar. Bu habere
göre, Sovyetler Birliği Hükümeti; İn
giltere, Fransa ve Amerika Birleşik
Devletlerine; İsrail'e, işgal ettiği A-
rap topraklarından süratle geri çe-
kilmesi için baskı yapmaları husu-
sunda çağrıda bulunmuştur. Çağrışı
İngiltere Başbakanı Heath'a ulaştı-
ran Rusya'nın Londra Büyükelçisi
Mikhail Smirnovsky, (Yahudi) İsrail'in
işgal ettiği Arap toprakların-
dan çekilmeyi kabul etmemesi üzeri-
ne böyle bir yola başvurdıklarını i-
fade etmiştir.

Ancak Rusya yukarıda sözü geçen
İsrail'i sıkıştırma teklifinde ne dere-
ce samimidir? Rusya hükümetinin
Ortadoğu politikasında İsrail'e karşı
takındığı tavrın siyasi grafiğindeki
tezatlık bu soruya gereken cevabı
verecektir. Bir taraftan İsrail'in em-
peryalist bir devlet olduğunu ve işgal
ettiği Arap topraklarından der-
hal çekilmesi gerektiğini kabul eden
Rusya, diğer taraftan İsrail'in siyasi
ve hukuki varlığını tanıyan ikinci
devlet olmuştur. Geçen yıl cereyan
eden Cherburg hadiseleri sırasında
ise, Fransa'dan kalkan 5 hücumbot
İsrail'e doğru seyrüsefer ederken,
Akdeniz'de dolaşan kuvvetli Rus fi-
losu bu gayri meşru harekete yeşil
ışık yakıyordu. Uçan kuştan haberi
olan böyle bir donanmanın sahibi
Moskova'nın sükutu, dünya efkârı u-

— Nasır'dan sonra Ortadoğu'da Rus
temsilciliğini, kendi milletine hizme-
te tercih eden Mısır Cumhurbaşkanı
Enver Sedat, Kosiginle beraber
görülüyor.

mumiyesinin dikkatlerini üzerine çe-
kiyor ve Ortadoğu'da Rus siyaseti
üzerindeki bütün esrar perdesi ara-
lanıyordu: Rusya Orta doğuda Arap-
ların menfaatlerini korumamakta, bi-
lâkis İsrail'in şahsında beynelmilel
Yahudiliğin denge politikasını ayak-
ta tutmak için lüzumlu bir maşa va-
zifesi görmektedir.

Eğer Rusya, hakikaten İsrail'in em-
peryalist olduğunu kabul ediyor ve
Arapların tarafını tutuyorsa İsrail'i
tanımadan vazgeçsin. Ama böyle bir
tutumu beklemek değil hatıra getir-
mek bile aptallıktır. Rusya günümüz
de beynelmilel Yahudiliğin askeri
ve siyasi en kuvvetli silâhidir. Rus-
ya'nın İsrail'i tanımama gibi bir tu-
tumu, bir kolun azası bulunduğu vü-
cudun beynine kurşun sıkması ka-
dar imkânsızdır.

MISIR'DA KOMÜNİST EĞİTİM SİSTEMİ UYGULANIYOR

Birleşik Arap Cumhuriyetinin yet-
kili kaynaklarının belirttiğine göre,
bundan böyle klâsik eğitim ilga edi-
lerek komünist eğitim sistemi uyu-
lanacaktır. Bu düşünce Başbakan
Mahmud Fevzi tarafından yarı res-
mî «El Ahram» gazetesine verilen
bir demeçte açıklanmıştır.

Görüldüğü gibi komünizm Orta Do-
ğuya tam olarak yerleşme gayretle-
ri içindedir. Siyasi, askeri, kültürel,
iktisadi ve felsefi bir cereyan olan
bu rejim, henüz Ortadoğuda kesin
otoritesini kuramamıştır. Ancak bun-
dan böyle komünist eğitim sistemi-
nin tatbikiyle Mısır'da iyice muhkem
leşen komünizm, kuzeyden ve güney-
den Türkiye'yi de bir çember içine
almış olacaktır.

B.A.C. hükümet sözcüsü Rusya'nın
eğitim sistemini Mısır'da tatbik et-
mek için binlerce Rus uzmanının ül-
keye geleceğini de sözlerine eklemiştir.

MISIR VARŞOVA PAKTININ PEYKİ OLACAK MI?

Bütün bu gerçeklerden çıkan kesin
netice şudur: Mısır, -bu hareketler
devam ettiği müddetçe- yakın bir
gelecekte tam olarak Moskova'nın
peyki olacaktır. Zaten Beynelmillel
Yahudiliğin Rusya'ya verdiği talimat-
lar tamamen bu mealdedir. İsrail
110 milyonluk Arap âlemini kendi
varlığına zarar getirmeden saf dışı
edebilmek için Rusya'yı vazifelendir-
miştir. Rusya da rolünü kuvvetli bir
aktör edasıyla oynamaktadır.

Rusya'nın Mısır üzerinde giriştiği
pazarlık şudur: Mısır'a yardım edi-
yormuş pozisyonuna geçerek onun
sempatisini kazanmak, iktidara yerleş-
tirdiği kukla adamlarla Ortadoğuda
komünizmin yayılışını kolaylaştı-
mak. Böylece Mısır'ı komünistleştir-
dikten sonra ileride girişeceği komü-
nist faaliyetler için üs olarak kullan-
mak.

MISIR'DA EN HIZLI KOMÜNİST: ALİ SABRİ

Ancak Rusya Ortadoğuda uygulaya-
cağı istilâ plânlarını başarıyla yürü-
tebilmek ve neticelendirmek için
bizzat Mısır içinden ajanlar bulmak
zorundadır. İtalya'nın en büyük ga-
zetelerinden biri olan La Voce Re-
publicana'ya göre çok iyi hazırlan-
mış olan bu yıkma plânının netice
verip vermemesi bir tek insanın ba-
şarı derecesine bağlı bulunmaktadır.
Bu şahsiyete Sovyetler hükümeti her
bakımdan güvenmelidir. Aynı zaman-
da bu şahsiyet önemli bir siyasi özel-
liğe sahip bulunmalıdır. İşte bu a-
dam Mısır'ın iki numaralı adamı
o'AN ALİ SABRİ'dir.

Aynı İtalyan gazetesinin belirttiği-
ne göre, tam 9 senedir Rus istihba-
rat teşkilâtına hizmet etmekte olan
Ali Sabri bu teşkilâtın en güvenilir
ve çok tecrübeli ajanlarından biridir.
Sovyetler Birliği Mısır üzerindeki e-
mellerini yıllardan beri Ali Sabri a-
racılığıyla gerçekleştirmiştir. Bun-

dan sonra da Ali Sabri'yi kullana-
caktır.

ALİ SABRİ SOVYET İSTİHBARATINA NASIL GİRDİ?

Yine La Voce Republicana'nın
ifadesine göre Ali Sabri'nin Sovyet-
ler Birliği İstihbarat Teşkilâtına gir-
mesi şu şekilde olmuştur. «Sabri
1961 yılında Rusya'ya bir ziyaret yap-
mıştı. O zaman teşkilâtın başkanı o-
lan Aleksandr Shelepin (yahudi) Sab-
ri'yi teşkilâta almış, çok mühim ve
gizli direktiflerle Mısır'a göndermiş-
ti.»

Ali Sabri daha sonra Moskova'nın
talimatıyla Mısır hükümetinin kilit
noktalarında bulunmuştur. Sovyetler
ise Sabri'nin Mısır'ın başına geçme-
sini istemektedirler. Bu sebeple 1965
yılında Sabri'yi Arap Sosyalist Bir-
liğinin Genel Sekreterliğine getirdi-
ler. Arap Sosyalist birliği Mısır'da
komünizmi yayacak tek ve kuvvetli
bir komünist teşkilâttı. Ali Sabri
görevini dikkatle yürüttü. Arap Sos-
yalist Birliğini devamlı olarak komü-
nizmi kurmak için kullandı.

Nasır zamanında bazı siyasi skan-
dallara adı karışan Ali Sabri, Nasır'
ın ölümünden sonra iktidar için tek
adam görülmesine rağmen Rusya Sab-
ri'yi başkan yapmadı. Nasır'ın cena-
ze törenine katılmak için Kahire'ye
giden Kosigin, Ali Sabriyle gizli top-
lantılar yaptı. Diğer taraftan Shele-
pin, Sovyet istihbarat teşkilâtını ha-
rekete geçirdi. Ama Ali Sabri'nin
Cumhurbaşkanı olması Rusya'nın o
günkü siyasetine aykırıydı. Çünkü
Ali Sabri Mısır halkının tasvibini ka-
zanmamış, şuurlu bir komünisttir.
Enver Sedat ise ılımlı görünüşüyle
daha iyi kullanılabilir bir maşa-
dır. Fakat eğer bugün Sedat çekilmiş
veya ölmüş olsa iktidara gelecek a-
dam herhalde Ali Sabri'den başka-
sı olmayacaktır. İşte bugünkü Mısır
siyasi hayatı böyle bir gelişmenin i-
çindedir.

Bütün bu siyasi dolaplardan sonra
B.A.C. nin İsrail karşısındaki başarı-
sızlığının sebebi daha kolay anlaşıl-

maktadır. İsrail'in direktif ve tali-
matları Rusya yoluyla Mısır hükü-
metine iletilirken, Mısır'ın askeri ve
siyasi bütün plânları, kukla idareci-
ler tarafından yine Rusya yoluyla
İsrail istihbaratına peşkeş çekilmek
tedir. Emperyalist İsrail'in taarruz-
ları ve Rusya'nın ihanetleri, ancak
Arap halkının menfaatlerini ön plân
da tutan millî kadroların iktidarlaş-
masıyla kırılacaktır.

MISIR TAVİZLERİ TEKRARLIYOR

Öte yandan Mısır tekrar İsrail'i
tanıyacığını açıklamıştır. B.A.C. Dış
işleri Bakanı yardımcısı Salah Go-
har; İsrail işgal ettiği Sina yarima-
dası ile Gazze bölgesinden çekildiği
tâkidinde, İsrail'in hukuki varlığını
tanıyacıklarını ve Süveyş Kanalı'n-
dan İsrail gemilerine geçiş hakkını
garanti edeceğini belirtmiştir.

Mecmuamızın daha önceki sayıla-
rında da belirttiğimiz gibi, Mısır bu
tavizlerini Rusya'nın baskısıyla ver-
mektedir. Mısır hükümetinin kukla
idarecileri Moskova'dan aldıkları di-
rektifleri harfliyen uygulamakla meş-
guldürler. İsrail ise işgal ettiği top-
raklardan çekilmek şöyle dursun bu
toprakları tamamen zimmetine geçir-
mekle meşguldür. Meselâ «Ed-Difaa»
gazetesinin haberine göre Haham De-
boviç yönetimindeki yahudilerin
Mescid-i Aksa'da dua etmeleri efkâr-
umumiyede tepkiyle karşılanmıştır.

NETİCE

Rusya verdiği demeçlerle kamu
oyunu ne kadar yanıltmaya çalışırsa
çalışsın güneşi balçıkla sıvayamaz.
Beynelmillel yahudiliğin kuvvetli ko-
lu Rusya politika icabı,, İsrail Arap
topraklarından çekilsin diyebilir. Fa-
kat İsrail'in müsaade etmediği hiç
bir hareketi tatbik edemez. Eğer
Rusya hakikaten Arapları destekle-
seydi İsrail'in devlet olarak varlığını
tanımazdı. Yahut da tanımdan vaz-
geçerdi. Oysa İsrail dünya dengesini.
Amerika'nın karşısında Rusya'yı gös-
termek suretiyle devam ettirmektedir.
Temelini yahudilikte bulan ko-
münizm ise Ortadoğu'da İslâm ülke-
lerinin başına belâ olmuştur. Şunu
belirtelim ki bundan sonraki açık
komünist faaliyetler Türkiye üzeri-
ne teksif edilecektir. Zaten olaylar
bunu teyid etmektedir. Yahudiliğin
emperyalist yayılma politikasıyla Tür-
kiye'deki komünist faaliyet arasında
açık bir münasebet yatmaktadır.

— Orta-Doğu'ya barış getireceğim diye arabuluculuk yapan Gunnar Jar-
ring, yahudi şefleriyle sıkı-fıkıdır. Resim Jarring, Meir ve Eban'ı bir pa-
zarlık esnasında gösteriyor.

BÜTÇENİN KABULÜ İKTİSADİ BUHRANIMIZI ÖRTER Mİ

İki haftadan beri T.B.M.M.nde, kör ve kısır parti taassubu içerisinde lâf edilerek kanunlaşan «1971 mali yılı Bütçe Kanunu» acaba Milletimize ne hizmetler getirmiştir?

1968-1972 seneleri arası faaliyetleri kapsayan «ikinci beş yıllık kalkınma planı»nın IV. senesine tekabül eden 1971 yılı bütçesi, Mecliste 198 oya karşı 230 oyla kanunlaşiyor.

Bütçe; Hükümet icraatının plân ve programıdır. Bütçe milletin el emeğinin, göz nurunun, millet hayatının ve milletin bütün varlığının, korunması, müdafaası ve yüceltmesi faaliyetinin ilmi ve millî ifadesidir. Millî ideallerin emrinde ki bütçe millî bütçedir. O, milletin millî hayatını, dinini, devletini, kültürünü ilelebet yaşatmak ve hükümler hâle getirmek istikametinde plânlanmıştır. Millî kalkınmayı, millî saadeti hedef alan gerçek millî bütçeyi tanıflendirdikten sonra «1971 bütçesi»ne geçebiliriz.

BÜTÇE DEVLET FAALİYETİNİN TUMÜDÜR

«Gayr-i safi Millî Hasıla» diye adlandırılan millî gelir iki kısımda plânlanıyor

- 1 — Tüketim harcamaları
- 2 — Yatırım - üretim - harcamaları

1971 tahminlerine göre 135 milyar TL. nı bulan gayri safi millî hasılanın özel ve devlet kuruluşlarındaki tüketim miktarı 100 milyarı aşmaktadır. Bütün Türkiye «— Resmî, özel - yatırımları - sadece 30 milyarı güç bulabilmektedir. Bu yatırımın da büyük nisbeti yine tüketim sahasıdır.

Sadece bu şekliyle görürüz ki Türkiye'nin mevcut ekonomik bünyesi millî değil, gayri millîdir. Millî hasılanın yüzde 80'i tüketime gittiği halde ihtiyaçları yine karşılanamamakta ve yabancı devletlerin yardımlarına avuç açılmaktadır.

GERÇEK MİLLÎ BÜTÇE NEDİR?

Kalkınma plân ve programı olan bütçenin millîliği, istihsalın inkısamın istihlâkin ancak millî ihtiyaçları karşılayabilecek şekilde kurulup kurulmadığı esas üzerine tayin edileceğine göre; Bütçenin üretim, dağıtım, tüketim politikası nasıl çizilmiştir?

Yıllardan beri, istihsalde hedefsizlik, plânsızlık, inkısamda korkunç adaletsizlik, istihlâkte ise lüks ve israfın millet ekonomisini yok ettiği görülmektedir.

Millî kalkınmanın temel prensibi, kalkınma plân ve programının millî ihtiyaçları tatmin ve millet hayatını müdafaâ hedefine yönelip yönelmediğidir. Bu prensip milletin biyolojik, coğrafî ve ideal varlığının korunması plânıdır. Millî kalkınma ilim ve sanatının özü bu olmalıdır.

Bütçe, sadece toplumun günlük ihtiyaçlarını karşılamak veya ithalatı-ihracatı dengelemek veya milletin borca batması karşılığı hükümetin iktidarı müddetince maske gösteriş yatırımlarından ibaretse bu bütçe millî ve insanî olamaz. Bu, milletin ahnterini, yetimin, mazlûmun hakkını, beynelmîl millet düşmanlarına peşkeş çekştir.

BORÇLANMA İDEOLOJİK TAHAKKÜME İMKANDIR

1971 bütçesinde de bariz özellik; tüketime ve israfa hız, yabancı sermayeyi teşvik, millî gelirin beynelmîl sermayeye akmasına fırsat millet zenginliğinin sabote edilmesine imkân ve millet hayatının borçlandırılmasıdır.

İşte gerçek vatanseverleri düşündürecek korkunç istatistikler;

	Toplam	Faizi
Dövizle ödenecek dış borçlar	2.358.9	303.3
(MİLYON DOLAR)		
Milletlerarası kurumlara	555.0	206.9
Yabancı hükûmetlere	1.731.2	639.3
Türk lirası ile ödenecek		

dış borçlar	4.571.1	2.028.1
(Milyon TL.)	1.759.2	0.828.1

Dövizle ödenecek dış borçlar toplamı 3 milyar 200 milyon dolardır. Bu 48 milyar TL. eder. Bunun faizi ise 14 milyar liradır.

Türk parası ile ödenecek dış borçlar 9 milyardır. Toplam dış borçlar 71 milyar TL. dir.

1968 Aralık tarihinde 51 milyar olan bu borç bugün 71 milyara fırlamıştır. Yine istatistiklere göre bu borçlar ortalama her sene 160 milyon dolar ödenmek suretiyle 2018 senesine kadar ödenecektir. Maliye Bakanlığının açıklamasına ve istatistik verilerine göre her sene bu borçlardan ayrı olarak aldığımız borçların yüzde 70'i sadece borçlarımızın faizi olarak geri ödenmektedir.

Faiz üzerine kurulmuş bir ekonomi gayri millî gayri ilmi ve gayri insanidir.

Yahudi ekonomi politikasının esasları, hedefleri ve temelleri haham düzmesi, muharref tevratta ve sion emperyalizminin en açık belgesi protokollerde şöyle çizilmiştir.

Protokoller; madde 6: Hudutsuz lüks, baş döndürücü modalar icat etmeli ve çılgınca sarıyatı teşvik etmeli.

Madde 7: Kalabalıkların vakitlerini oyunlar ve eğlencelerle oyalamalı, herkesi düşünmekten alıkoymalı.

Madde 13: Sanayinin ziraatı ezmesine imkân vermeli. Böylece köylü sınıfı ortadan kaldırmalı. Ne hazındır ki, milletin oylarıyla iş başına

gelenler bu gerçekleri görmekten öte, düşmanızı aldatma, uyuşturma telkinlerine vasıtalık, maşalık etmektedirler.

İçimizdeki fesad yuvası Fener Patrikhanesi'nin Ayvalıkta açılan bir «İkonos mektebi» var. Talimatnamesinde, milletimizi hancılar için su metodları tavsiye ediyor.

Madde 3: Türkleri iktisaden çürütmek. Bunun için de zengin Türkleri sakat ticaret yollarına götürmek ve bol faizli krediler vermek.

Madde 4: Türk mamulâtının sahtelerini yapıp Türk müesseselerini iflâsa götürmek.

İşte yukarıdaki hainane usullerle çalışan bey aelmîl düşman kuvvetler, serhad boylarında at koşturan, can veren şereflî ecdadın evlâtlarının iktisadî ve ticarî üstünlüklerini yıkmıştır.

Siyasî İktidarlar büyük bir sorumsuzluk için de dışarıdan yüksek faizlerle borç temin edip bütçe açıklarını kapamayı marifet saymakta, millî ekonomiyi tamamıyla güdümli hale getirmektedir.

ÜRETİMDEKİ YAHUDİ HAKİMİYETİ

Bütün bunların yanı sıra istihsaldeki soygun ve inkısamdaki korkunç adaletsizlik tüyler ürperticidir. Nüfus oranları yüzde 3'ü geçmeyen yahudi Rum hakimiyeti yüzde 30'ı aşmaktadır. Böylece millî gelirimiz yahudinin İsrail'ine, hain Rum'un Yunanistan'ına akmaktadır.

Mesul kâfalar şü gerçeği haykırırız

Milletimiz, üçbuçuk yahudinin soygunu neticesi fakr-ü zarurete düşerken işçinin, köylünün derdi son haddine ulaşmışken, her gün yeni bir kaçakçılık hadisesi olup servetimiz İsrail ve Yunanistan'a kaçırılırken; vergi ve zamlar birbiri üstüne gelip milleti ezerken, Devalüasyon millî ekonominin yozlaştırıldığını ilân ederken, Ortak Pazar ihanetlerin en korkuncunu teşkil ederken; bütçenin 230 oyla değil, bir oyla kabul edilmesi ne mana ifade eder. Bütçeyi milletin hayatı reddetmiştir. İsterse menfaat şebekeleri ittifak etsinler.

-Gazeteler-

Kızılar Hora Milliyetçilere Z Kahro

— 16 aydır hapishanede bekletilen, mahkeme huzuruna çıkarılmaktan ısrarla kaçınılan Yavuz Aslan Argun, hapishanede mücadeleci arkadaşlarıyla görüşüyor. Üçbuçuk komünistin hakkından gelemeyince, Milliyetçilere zulmetmeyi tercih edenlerden nasıl hesap sorulacağını bir düşünse-ler!!...

Günlerdir yurdumuzda komünistlerin meydana getirdiği tedhiş hareketleri üniversite boykotu, işgal gibi vasıflarını kaybetmiş, doğrudan doğruya gerillacılık şekline dönüşmüştür. Türkiye'nin idare merkezi Ankara'da her an bir silâh, bomba ve dinamit patlatılmaktadır. Hükümetli bırakalım, devletin güvenliğini bile sarsıntılar geçirdiği bir zamanda mesuller hâlâ «aşırı uçlar» edebiyatına devam etmektedirler.

Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan gibi banka soyuncularını haftalardır yalayamayan bir emniyet teşkilâtının aczini düşünün!

Emniyeti bu derece acz içinde bırakan, yaptığı tayin ve nakillerle bendece bir zihniyeti, itibar kazanma yolu olarak açık bırakan İçişleri Bakanı Menteşeoğlu ve onun Başbakanı hadiselerden dolayı en aşağı komünistler kadar mesuldür.

Zira bu hadiselerin böyle bir renge bürünme istidadı gösterdiğini bir yıldır, bu mecmuanın her sayfasında izah ettik. Bu hadiselerin dersle, ü-

niversite ile, öğrencilikle ilgili olmadığını defalarca söyledik. Bütün bunlara rağmen, bir hükümetin başı çıkar da:

—« Ne olmuş yani? Yürümekle yollar mı aşılır?»

şeklinde ciddiyetten uzak, basit cevaplara ve polemiğe kaçarsa komünistler elbette bundan cesaret alacaklardır.

Bu eşkiyaların, komünist gerillaların yaptıkları hareketleri her konuşmasıyla «basit adil vakıa» olarak yorumlayan bir hükümet, millet önünde hainin suçunu azaltmaktan başı sitleştirmekten başka bir şey yapmaz.

Kendini kanunla sınırlayan mesul makamlar ve emniyet, komünistlerin baskın, sabotaj, işgal gibi davranışlarında eli kolu bağlı seyrediyor. Halbuki bu nevi baskın ve sabotaj olayları devletin ve hükümetin otoritesiyle önlenir. Milletın kafasında ki devlet mefhumunu yıkıp, ülkeyi bir anarşi çöplüğü haline getirenlerin akıbeti her halde hiç de iyi olmayacaktır.

Dört Amerikalıyı kaçıran ve adeta hükümetle pazarlığa oturmayı isteyen hain ermeni veledi ve avnesinin hükümet karşısında hükümet, ordu karşısında ordu gibi mevki sağlamaya temayüllerine eğer göz yumulacaksa, işin ehline yani millete devrini sağlayınız.

HALK KURTULUŞ ORDUSU

«Komünist Halk Kurtuluş Ordusu» adı altında ajanslara ve radyoya gönderilen bildiri komünistlerin emellerini en açık bir şekilde ortaya sermektedir. 29 Aralık gecesi Ankara'da Amerikan elçiliği önündeki polisleri kurşunlayanların, 11 Ocak 971 günü İş Bankasının Emek şubesinden çalınan 124 bin liranın faillerinin kendileri olduğu belirtiliyor. Ayrıca Edirnekapı yurdunda polisleri kurşunlamak, Amerikan üslerinden silâh çalmak için girişilen teşebbüslerin de kendileri tarafından yapıldığı açıkça söyleniyor.

Bütün bunlar karşısında hükümet mesulleri; başta oğluna, kızına sahip olamayan İçişleri Bakanı Menteşeoğlu'nun ağzı hâlâ gerçeği söylemekten yana olmuyor.

Hâlâ ve inatla «aşırı uçlar» edebiyatına devam eden Menteşeoğlu'na sormak lâzım:

— Hangi aşırı uçlar? Bankaları sağcılar mı soyuyor? Polisi sağcılar mı vuruyor? Gizli orduyu sağcılar mı kuruyor? Saçı sakalı birbirine karışmış oğlunun yanına fahişeler gönderip, oğlunu sana karşı casus olarak kullanmaya kalkanlar da mı sağcı? Kaçırdıkları şahsı senin evinin önüne bırakarak seninle ve temsil ettiğin hükümetle dalga geçenler de mi sağcı?

Bu fiilleri sağcılar yapıyorsa o zaman bir «sağ-sol» edebiyatına başlayabilirsiniz.

Kur'an Kurslarında besmele çekmesini, fatiha okumasını, Kur'an okumasını öğrenmeye çalışan zavallı yavrularımızı verdiğiniz emirlerle polise ve jandarmaya bastırmanız siz hayır getirmez! Bu küçücük çocukları devlet yıkmakla, irtica ile suçlamanız size komünistler nezdinde itibar sağlamaz! Unutmayınız ki kazdığınız kuyuya yuvarlanacaksınız.

Milliyetçi gençler hakkında verdiğiniz yanlış hükümler ve onları adliye, millet ve efkârı umumiye önünde kötü tanıtmanızın cezası sizi öbür dünyada da rahat bırakmayacaktır. Suçsuz insanları «suçlu», hadise yerinde bulunmayan masum millet evlâtlarını «katil» ilân etmeniz elbette mahkeme önünde hesabını vereceksiniz.

Tam bir buçuk senedir adliye önüne çıkmamasını, değişik yollarla sağladığınız Yavuz Aslan Argun ve nice suçsuz milliyetçiler sizin haklarında savurduğunuz iftiralarınızı bir cevaplandıracaklar ve sizin nasıl bir «sağcı düşmanı», «müslüman

— Bunlar Türkiye'deki komünist hareketin şeflerinden birkaç tanesi. En baştaki de komünist gerillanın şeflerinden yahudi Moşe Guavera'dır. Komünist hareketi mahkum etmek isteyenler önce bu şefleri tesirsiz hale getirmelidirler. Nereden temin ettikleri pek belli imkânlarla komünist hareketi körhle-yenler bunlardır. Soldan Sağa: Devrim Gasetini sahibi Doğan Avcıoğlu, Mihri Belfi ve Nikmet Kıvılcımlı görülmüyor.

ra Teperken Zulmedenler olsun

düşmanı» bir bakan olduğunuzu efkârı umumiye önünde bir bir açıklayacaklardır.

Yavuz Aslan Argun'un, bunca komünist hareketlerine rağmen hâlâ i- çeride tutulması neyin ifadesidir?

Geçen sene Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisinde vukubulan bir cinayetin komünistlerce ve mason bir emniyet yetkilisinin gayretiyle Yavuz Aslan Argun'a yüklenmesi loca mensuplarına ne kadar kâr sağladı? Milletın uyanmasını ne kadar önledi? Düşmanlara ne kadar hız verdi? Sevinin milliyetçilere zulmetmekle. Çünkü veletleriniz büyüdü artık. Sevinin! Elleri silah tutabiliyor. Mehmetçik kurşunlayabiliyor. Sevinin! milleti hançerleyecek zaniye çocuklarını çoğalttınız çünkü. Ve zulmedin milliyetçilere, bakalım bu sizi milletin intikamından kurtaracak mı? Zulmedin ki milletin kini artsın.

Ey sağır kulaklılar, kör gözlüler ve şiş göbekliler, şunu da işitin ki, bu böyle devam etmeyecektir. Veledlerinizle birlikte cehennemi boyalamanız uzak değildir. Milletin uyanışını hiçbir kuvvet durduramayacaktır. Yapılan zulümlerin hesabı birbir sorulacaktır. Hâdiseleri örtbas etmek isteyen zihniyet seytanlarıyla birlikte yok olacaktır.

ODDTÜ. HADİSELERİNİN MANASI

Bundan önceki sayılarımızda defalarca belirttik. Soygun yapan, adam kaçıran, polis kurşunlayan komünistler ODDTÜ. inde saklanmaktadır. Orada ihtilâl plânları tatbik edilmektedir. İnönü'nün oğlunun özerk üniversitesinde. Deniz Gezmiş de oradadır. Yusuf Aslan da diğerleri de. Ama, devlet kuvvetleri bir türlü üçbuçuk komünist hakkında gelememektedir. Komünistler her türlü şirretliyi yapmakta, buna namusu bir cevap verilememektedir. Hâlâ rotary kulüplerinde demlenenler «Bu hareketleri Marksist-Leninist olanlar bile tasvip etmezler» diye aklınca izah getirmek istemektedir. Komünizmin bünyesi icabı vuku bulan hâdiseleri, açıkça komünistlerin üzerinden uzaklaştırmak istemektedirler. Daha bir devlet yetkilisinin ağzından «bütün bu olanların, komünist hareketin zarurî parçaları» olduğu şeklinde açıklama duyulmadı. Eli silâhlı canilerin adı «öğrencidir, gençtir, talebedir.» Eskiya çetelerinin adı, «devrimcidir.» Kızıl Ordu artıklarının adı, «devrimci ordu» dur. Bütün gayri millî basın, bütün mason şefleri, bütün uşak ruhlular ha diseyi geçiştirmekle meşgul. Banka soygununu, Deniz Gezmiş ve onun gibi hainlerin yapmadığını isbatta çalışan Cumhuriyet ve Devrim cerideleri yeni ihanetleri tezgâhlıyorlar. Komünist tehlikesini bir vehim olarak lânse eden, Tağmaç'ı devrimcilerle hakareti ediyor diye gülele-

— Bunlar da komünist hareketin ayak takımı Dev-Genç üyeleridir. Bunların işi soygundur, boykottur, işgaldır. Ve efendilerine böylece yaranmaktadır. Herbiri ya hırsızlık yapmıştır, ya adam öldürmüştür, ya da banka soymuştur. Ağababalarının cep harçlığı bu zavalhların (!) çalışması-na bağlıdır.

meye çalışan mason biraderlerden Refik Tulga, şimdi dut yemiş bülbülü gibi susuyor. Locadan yeni talimat bekliyor. Velhasıl bütün ajan yuvaları komünist hareketi gizlemekle meşgul. Gizlesinler bakalım.

İÇ HARB

ODTÜ hadisesleri komünistlerin iç harbi başlattıklarının bir ifadesidir. Daha ilk sayılarımızda haber verdiğimiz şey, gelip çatmıştır. Komünistler, Şehir Gerillasında merkez olarak şu an Ankara'yı seçmişlerdir. Ve buradan millî müesseselere hücumlar devam edecektir. Sabotajların arkası kesilmeyecektir.

Bundan birkaç sayı önce bildirdiğimiz «Mehmetçik'in kurşunlanacağı» durumu da bugün vaki'dir. Bir Mehmetçik Moskof cephesinde değil, Anadolu'nun göbeğinde, Moskof artık ları tarafından şehit edilmiştir. Bunun manası şudur ki komünistler artık orduyu da karşılarına almışlardır. Ve bunda hiç de çekinmemektedirler. Orduya kurşun sıkmak isten bile değildir. Bu durum iki şeyi hatırlatır: Ya bunların tümü manyaktır. Ya da beynelmilî kuvvetler bunları desteklemektedir. Tıpkı Vietnam'da olduğu gibi, Küba'da, Orta Doğu'da olduğu gibi. Aylardan beri devam eden şirretçi hareketlerin manyaklıkla ilgisi yoktur. Ve bu hainler, beynelmilî kuvvetlerce desteklenmektedir. Mao'nun iç harb me-todu aynen uygulanmaktadır. Basın bu iç harbi körüklemektedir. Basın, orduyu parçalama taktiğiyle, ast'ı üstü isyan ettirme taktiğiyle iç harbi tahrik etmektedir. Fakat, orduyu bölememişlerdir. Bunun üzerine ateş açmaktan kaçınmamışlardır.

BUNDAN SONRA

Komünistler iç harbi başlatınca, derhal bir yerde üslenirler ve orası nın diğer komünist devletlerce de tanınmasını temin ederler. Vietnam'da durum bu olmuştur. Vietnam'ı ikiye ayırmışlar ve Kuzey Vietnam'a üslenmişlerdir. Ondan sonra Kuzey'den saldırıya geçmişlerdir. K. Vietnam'ı Komünist Çin ve Rusya tanımıştır. Ve ona bir devlet hüviyeti verilmiştir.

Türkiye'de de bir müddet sonra yapılacak olan şey bundan farklı değildir. Bir müddet sonra komünistler, Doğulu kardeşlerimiz müsaade ederse - ki bu hiç bir zaman olmaya-

caktır. Doğuda bir muhtar bölge ilân edeceklerdir. Bu muhtar bölgenin komünist ülkelerce tanınmasını isteyeceklerdir. Ve tanınacaklardır. Böylece saldırılarını daha sistemî hale getireceklerdir. Bundan sonra, yine beynelmilî kuvvetlerin tahrikiyle Kıbrıs'ta yeni katliamların vuku bulması mümkündür. Makaryos ve Kıbrıs Rumlarının kurduğu komünist AKEL yeni hadisesler çıkara bilirler. Bunlar vuku bulacak, bulması kuvvetle muhtemel olan hadiseslerdir. Bu şartlar altında, Türkiye'nin hayatı zor günlerle karşı karşıya gelecektir. Netice ne olacaktır.

NETİCE NE OLACAKTIR?

Şimdi millet hayatından endişe duyanları, milletin hayatını saran tehlike bulutlarını görenleri düşünceye davet ederiz. Bu şartlar altında netice ne olacaktır.

I. Devlet kuvvetlerinin, milletle birlikte, bu hainlere gereken dersi vermesidir. Eğer, bugün devleti temsil selâhiyetinde ve millettan kopmamış olanlar, tehlikeyi anlar, düşmanı tesbit eder ve milletle yanyana mücadeleyi kabul ederse, bozguncuları tesirsiz hale getirmek isten bile değildir. Masonluğun ihanetlerine ve örtbas etme gayretlerine fırsat vermeyen ordu-millet cephesi, Moskof uşaklarına kan kusturacaktır. Bütün bunlar milletin mücadelesini tebrik etmekle olur Yoksa masonların ve komünistlerin ağzıyla milletin protestoları itham edilmek istenirse, netice ne millet için ne de bu zavalhılar için iyi olmayacaktır.

II. Eğer, devlet kuvvetleri milleti korumakta acz gösterirlerse o zaman vazife millete düşecek demektir. Millet kudurgan komünist saldırılarını Anadolu'da hâk ile yeksan edecektir. İş millete kalırsa, millet gerilla savaşını aleme ibret olacak şekilde uygulayacaktır. Millet, Çakır cah'ları, İpsiz Recep'leri, Sütçü İmam'ları unutmamıştır. Ve yeni kahramanlar çıkarmak da isten değildir. Unutulmasın ki, Anadolu'da her kayaparcası, her sokak, her ev bir siper olur ve komünist uşakların leşlerini yere serer. Bu dün olmuştur. Bu gün de olabilir.

Şimdi Anadolu şuurlu bir bekleyişin içindedir. Yer yer karargâhtan duyulan patlamalar gibi sesler duyulmaktadır. İşte Kırıkhan hadisesleri, İşte İslahîye hadisesleri! Netice ko-

münistlerin herhalde hoşuna gitmemiştir.

İstanbul'da işe yaramayarak, Anadolu'ya postalanarak Celâl Doğan bacağından yaralanmıştır. Yanındaki iki komünist linç edilmekten zor kurtulmuştur. Dev-Genç binası yerle bir edilmiştir. Kırıkhan'da TİP ilçe başkanı eşek sudan gelinceye kadar dövülmüştür. Komünistlere yürüyüş imkânı veren Kaymakam halkın hücumundan zor kurtulmuştur.

Bunlar komünistlere ve onlara ko-nuşma imkânı tanıyan mesullere bir şeyler hatırlatıyordur elbette. Bu şunun ifadesidir ki, millet teslim olmamıştır. Olmayacaktır. Eğer, millette rehberlik eden kadrolar, harekete geçerse, millet de bu yürüyüşte yerini alacaktır. Ondan sonra yürüyen milyonlar ne kadar millet düşmanı varsa ezip geçecektir. O zaman komünistler yok olacaktır. Onlara çanak tutanlar yok olacaktır. Ve onlara göz yuman hainler de yok olacaktır.

Millî Kültür Lügatçesi

İCTİHAD

İctihad, lügatte; «meşakkete tahamül ve bütün gayretini sarfederek zahmete katlanmak» demektir. İslâm istilâhında ise; «fer'i olan dinî bir hükmü, delilinden çıkarmak hususunda bütün gayretini sarfetmek» demektir.

Müctehid de; fer'i olan dinî hükümleri delillerinden çıkarmaya muktedir olabilecek dinî bilgilerle mücehhez, meleke sahibi ve akıt-baliğ olan müslüman bir kimse-dir. Müctehid kudretini öylesine sarfeder ki, daha fazla sarfetmeye gücü yetmez.

İCTİHADIN SARTLARI

Bir kimesenin müctehid derecesine vasil olabilmek için şu vasıflara sahip olması gerekir:

1) Kur'ana ait bilgileri, Kur'anın bütün mânâlarını ve vecihlerini bilmelidir. Kur'anın ahkâma taalluk eden âyetlerinin lügat ve istilâh manalarını bilmelidir. Kitabın hâs-âm mücmel-müfesser, nâsıl-men suh, hakikat-mecâz, sarîh-kimâye, zahir, nass ve muhkem gibi bütün kısımlarını bilmelidir.

2) Hadis ilmini tamamen bilmek. Ahkâma taalluk eden hadislerin tevâtür, meşhur ve âhad yollarını; hadislerin metinlerini; bizlere ne suretle rivayet edildiğini; mânâlarının vecihlerini yani lügat ve istilâh manalarını; Kitapla müsterek olan hâs-âm, mücmel müteğabih bütün kısımları lâvıkıyla bilmelidir.

3) Müctehid icmâ'ın varid olduğu yerleri bilmelidir ki, icmâ'a muhalif icthadda bulunmasın.

4) Kıyası şartlarıyla, hükümleriyle ve kısımlarıyla vecihlerini, makbul veya merdud olan şekillerini «Usûl» ilminde olacağı gibi bilmelidir.

Zamanla ilimler gelişip terimler çoğaldığı için müctehidlik derecesine yükselmek âdeta imkânsız hale gelmiştir. Bunun bir sonucu olarak, İslâm bilginlerinden pek çoğu, kendilerinin müctehidlik derecesine yükselmekten âciz olduklarını söyleyerek halkı amelde dört mezhebden birini örnek edinmeye çağırmışlardır. Mezhepleri birbirivle karıştırmamanın mezheplerle oynamak olacağını düşünerek, bu dört mezhebi birbirine karıştırmaktan da sakınmaya davet etmişlerdir.

İCTİHADIN HÜKMÜ

Müctehid bazen hatâ, bazen isâbet eder.

Çünkü, Allahü Teâlâ'nın icthad meselelerinde hükmü birdir ve tayin edilmiştir. Ve bu hususda zannî bir delil vardır.

Eğer müctehid bu zannî delili bulursa isabet etmiş, bulamazsa hata etmiş olur.

İctihadın hükmü, zann-ı galiple isabettir. Müctehid bir meselede isabet edebileceği gibi hatâ da edebilir. O mesele de kat'i olarak isabet ettiğini iddia edemez. Bilâ-

kis büyük bir ihtimalle isabet ettiğine kâni bulunur.

Mu'tezile mezhebine göre; her müctehid hakka isabet eder. Çünkü hukuk müteaddidir. ve dolayısıyla her müctehid hakkı bulur. Hüküm Allah indinde, müctehidin icthadına tâbidir. Müctehid hakkı bulmak la mükelleftir. Eğer hakka isabet edemeyecek olsa idi; icthad güç yetmeyecek şeyi teklif etmek olurdu ki, bu da muhaldır.

Ehl-i Sünnete göre ise; hak birdir. Verilecek hüküm müctehidin icthadına tâbi değildir. Müctehid hakka isabetle mükellef değil, icthad etmekle mükelleftir. Bunun için müctehide, muhalî teklif gibi bir durum yoktur. Mu'tezilenin görüşü sakattır.

Allah indinde her hidisenin hükmü birdir. Yani hak birdir. Her müctehid hakka isabet etmiş olsa, bir hadisede verilen çeşitli hükümlerin hapsinin hak olması lâzım gelir. Bu ise, birleşmesi imkânsız olan ahkâmın bir arada bulunması demektir. Meselâ; eşek ve tilki gibi hayvanların, bir kısım müctehidlere göre etlerinin yenmesinin helâl olması, bize göre ise haram olması böyledir. Bir şeyin aynı anda hem helâl hem de haram olması ise tenâkuzdur. Dolayısıyla mu'tezilenin görüşü yanlıştır.

Sahih olan kavle göre; her müctehid meseleyi araştırırken, bütün gücünü sarfettiği için başlangıçta isâbet eder. Eğer o meselede doğruyu bulursa, sonunda da isâbet etmiş olur. Hakka isâbet edebilmiş olduğu için de on sevap kazanır. Eğer müctehid o meselenin sonunda isâbet kaydedemezse, hatâ etmiş olur. Fakat başlangıçta gayret göstermiş ve isâbet etmiş olduğu için günahkâr olmaz. Bilâkis bir sevap kazanır. Yani her müctehid başlangıçta haklıdır. Neticede ise hakkı da olabilir, hata da. Bu hususta Resûlullah (S.A.S.) Amr İbnü'l-âs (R.A.)'ya şöyle buyurmuşlardır: Sen hükmet. Eğer isâbet edersen senin için on sevap vardır. Hata edersen bir sevap vardır.»

Ancak, doğru yol ve bu yola ulaştıran dehillere açık ve belli iken, müctehid fazla gayret sarfetmez de kusur kendinde olursa, sorumludur.

İctihad; itikadî, kat'i ve açık olan şeylerle, sarîh olan nass'larda cereyan etmez.

Sahih olan kavle göre; icthad tecezzi kabul etmez. Yani bir müctehidin bir kısım meseleler hakkında, icthadın şartları ile, icthad edip de diğer bazı meseleler hakkında icthad edememesi doğru değildir. Bu halde onun önceki icthadlarına da güvenilmez. Bir müctehidin bazı yerde müctehid, bazı yerde mukallit olması yanlıştır. Bir müctehid kendisi icthad edebileceksen, başka bir müctehidi taklit edemez.

TAKLİD

Taklid, lügatte; «bir kimsenin boynuna گردانlık takmak» manasındadır. İslâm istilâhında ise; «başkasının sözünü ve hükmünü hüccet ve delile bakmaksızın kabul etmek» demektir. (1)

İctihad derecesinde olmayan; dinî hükümleri delillerinden çıkarmayan, bu hükümleri birbirinden ayırma ve rivayetlerin bir kısmını diğerine tercih etmeye muktedir olmayan fakihlere de «Mukallid» denir.

Taklit iki çeşittir. Birincisi amelî me-

selelerdeki taklittir ki, mü'minin yapacağı işlerle ilgilidir. İkincisi de, itikad meselelerine ait taklittir. Bu da, mü'minin inanması gerekli hususlarda alâkalıdır.

AMELDE TAKLİT

İctihad bölümünde izah edildiği gibi; «Bir müctehid, başka bir müctehidi taklit edemez.» Fakat bir meselede sahâbenin ittifak veya ihtilâf ettiği bilinmiyorsa, bu meselede sahâbenin sözünün veya fiilinin taklit edilip edilmeyeceği konusunda müctehidler ihtilâf etmişlerdir:

müctehidlerden İmam Kerhî'ye göre; eğer o mesele kıyas yolu ile bilinmiyorsa taklit vaciptir. Aksi halde vacip değil. Sr.

Ebu Saîd-i Berdeî'ye göre ise; sahâbeyi mutlakâ taklit vaciptir.

İmam Şafii'ye göre de; Sahâbeyi mutlakâ taklit etmek, vacip olmaz.

İmam Azam, İmam Ebu Yusuf ve İmam Muhammed'e göre ise; eğer o mesele kıyasla idrâk edilmeyen bir husus ise, sahâbeyi taklit vacip olur. Eğer kıyas yolu ile mesele bilinebiliyorsa, bu durumda İmam Azam sahâbeyi taklit etmeyi, İmameyn ise kıyası tercih ederler.

Bir rivâyette İmam Azam der ki; «Sahâbeden gelen başımın üstündedir. Tabii ân'dan gelene ise tâbi olmam. Çünkü, onlar da bizim gibidirlere ve icthad ederler. Bizim de onlardan farkımız yoktur ve biz de icthad ederiz.»

Eğer sahâbe bir meselede ittifak etmişlerse, onları taklit etmek bil-ittifak vaciptir. Sahâbe bir meselede ihtilâf etmişlerse onları teklif câiz olmaz. Kişi, ihtilâf taraflardan birini tercih ederek onunla amel eder. Tercih mümkün değilse, kalbinin şahâdetiyle amel eder.

Müctehid derecesinde olmayan insanlar ise, bir müctehidi taklit ederler. Çünkü halkın vazifesi; müctehidlerin sözü ile amel etmektir. Kitap, Sünnet ve sahâbenin sözleriyle değil. Zira halk, Kitabın ve Sünnetin delâlet ettikleri mânâları, hükümleri, nâsıl ve mensuh gibi meseleleri anlamamaz. Müctehidler bunları hakîtan daha güzel anlar ve hüküm olarak çıkarırlar. Bu hususta «Müctehid bu âyeti veya hadîsi görmemiş olabilir» şeklinde bir söz de sövlenemez. Çünkü bir kimse âyet ve hadîsi sahâbenin sözlerini bilmiyorsa, zaten müctehid değildir.

Buradan çıkan netice şudur ki, fukahânın ittifak ettikleri veya hakkında fetvâ verdikleri hususlar, nass'lara yani âyet, hadis ve sahâbenin sözlerine tercih edilirler.

«Diyânetü'l-Mültekid» kitabından Hadîmî'nin nakline göre; Halk geçmiş devrin âlimlerinden istittikleri sözlerle değil kendi zamanlarında bulunan güvenilir âlimlerin sözleri ile amel etmeyi tercih etmelidirler.» (2)

(1) — Muhtasar'ul - Müntehâ - İbnü'l Ha cîb C; 2 Shf. 305

(2) — Mecâmiu'l Hakâik - Ebû Saîd Hadîmî Shf: 305

Devamı Gelecek Sayıda

Muhteşem devletimiz yıkılıyordu. Gemi her yanından su almaya başlamıştı, batıyordu. Bu batışı daha da hızlandırmak için, içimizdeki hain sü rüleri de faaliyete geçmişti. Bütün dünyanın gözü Anadolu'ya dikilmiş ti. Neron gibi, bu alçaklığı, namus- suzluğu zevkle seyrediyorlar; cana- varlığın en çirkin örneklerini veren İngiliz'e, Rus'a, Rum'a, ve Ermeni' ye takdirnameler sunuyorlardı. Vah ş i Avrupa, asırlardır halledemediği «ŞARK MESELESİ»nin artık bir so nuca bağlanacağını zannediyordu. Fa kat karanlık dünyayı ışığa kavuşturu- ran büyük iman söner miydi? Asır- lardır dünyaya önderlik yapmış Türk milleti yok olabilir miydi? İslâm'ın nuru karşısında ne dayanabilirdi? Bu zamana kadar nasıl kâfir kılıçlar önümüzde diz çökmüşse, bundan son ra da çökecekti. Millî Mücadele zul- me son verecek, emperyalizmi bata- ğa gömecekti. Mukaddes cihad, iman lı ruhları aydınlatacak, karanlık ruh lulara ölüm saçacaktı.

Millî Mücadelede düşmanın bey- ninde patlayan güllerden birisi de Trabzon'du. Trabzon en eski bir Türk şehriydi. Bir zamanlar Rum emperyalizminin hakimiyetine gir- miş, burada Pontus Rum Devleti ku rulmuştu. Pontus Rum İmparatorlu- ğunun hayatı uzun sürmemiş, Büyük Fatih Trabzon'un tekrar gerçek sa- hiplerine geçmesine vesile olmuştu. Emperyalizmi kökünden kazımaya az metmiş Fatih Sultan Mehmet Han 1453 yılında İstanbul'u ve 24 Ekim 1461 tarihinde de Trabzon'u almak- la Ruhban Emperyalizmine son veri yor ve bütün bu fetihlerin, savaşla- rın amacını şöyle belirtiyordu: «Hey ana, bu zahmet din yolunadır. Kim Ahirette Allah Tealâ Hazretlerine varacak inayet ola derim. Zira bi- zim elimizde İslâm kılıcı vardır. E- ğer bu zahmeti ihtiyar etmesevük bi ze gaazi demek yalan olur.» Bu i- man ve heyecan olduktan sonra Müs- lüman - Türk'e zincir vurulabilir miydi? Fatih'in iman ve ideolojisine bağlı olanlar esarete rıza gösterirler miydi? Aslanlar gibi kükrecekler, zulmün zincirlerini parça parça ede ceklerdi.

Rum palikaryasının ideali «Mega- lo İdea» (Büyük Bizans) idi. Etniki Eteryia isimli ihanet teşkilâtının baş- lattığı bu hareket, Mora, Eflâk, Ba- tı Trakya ve Anadolu'yu kana boyamış ve onbinlerce Müslüman - Türk' ün kanını içmişti. Bu ihanetler bu- ğün te bitmemiş, en kanlı icraatına Kıbrıs'ta devam etmiş, Yavru Vatan Kıbrıs, Bizans artıklarının pis çizme- leriyle kirletilmişti. Bessari, Kriton- los ve Yuvanidis adlı Rum tarihçile- ri, Türklerin kurduğu Trabzon'un Rumlar tarafından kurulduğunu id- dia ediyor, «Megalos İdea»nın sınırla- rını Trabzon'a kadar dayıyorlardı. Bu amaçla Trabzon'da bir takım kili-

Pontusculara Mezar Moskofa Karşı Siper Olan ŞANLI TRABZON

seler inşa ediliyor, böylece Trabzon' un eski bir Hristiyan beldesi olduğu isbatlanmaya çalışılıyordu. Fakat ger çeklerin dili, bütün tarihleri yalan ve emperyalizm üzerine kurulan Rum palikaryalarının bu iddialarını yüzlerine çarpacaktı. Bu hususta Av- rupa tarihçileri bile Trabzon'un Türk beldesi olduğunu ifadeden ken dilerini alamamışlardır. R. P. Pulla ut ve Charley Texier, «Architecture Byzantine» adlı eserinde «Trabzon es- ki Yunanistan'ın en eski beldesi o- lan, Mora'da bulunan Argos şehrin- den eskidir» demektedir, Friedrich Hro- zny» Orta Asya'dan gelen milletler Kafkasya ve daha öteki sahillere uy garlığı öğreterek buralara yerleştii- ler» Fal Merayer ise 1827 Münih ba- sınılı «Geschichte Kaistertum Trape- zant» adlı eserinde «Trabzon'u ku- ran Kafkasya'dan gelen Turani ırk- tır» demek suretiyle, Trabzon'un tek ve yegâne sahibinin Müslüman Türk ler olduğu gerçeğini kabule mecbur olmuşlardır.

Trabzon Rum, Ermeni ve Rus zul- münü görmüş ve yaşamış, bu insan-

lığın yüz karası milletlere, hak ettik- leri dersi lâyıkıyla vermiştir. Trab- zon, Vali Cemal Azmi zamanında 14 Nisan 1916 tarihinde Ruslar tarafın- dan işgal edilmişti. Bir yıl, on ay ve on gün süren bu işgal devresinde yerli Rumlar ve Rus ordularıyla be- raber gelen Ermeniler Müslüman Türklere sırtlanlar gibi saldırıyorlar- dı. Bu rezil ve en alçak zulümler irt- tıkap ediliyor, Müslüman Türkler kâ- milen yok edilmek isteniyordu. Rum Pontus Cemiyeti çeteler kurarak köy- leri basıyor, Bizans artıkları vahşet üstüne vahşet işliyor, camiler yıkılı- yor, mezarlar tarla yapıp sürülüyor- du. Artık bu fırsat bir daha ele geç- mezdi. Şimdi ne yaparlarsa yanları- na o kâr kalacaktı. Zaten eli silâh tu- tanların pek çoğu Yemen'de, Trakya da şehit düşmüştü. Hazır müdafaasız, silâhsızlarken mutlaka yok edilmeli- yiler... Bu canavarlıklara aynı istah la Rus ordularıyla gelen Ermeniler de iştirak ediyor, ihtiyar, kadın ve çocuklar mezarlıklara doldurulup ya- kılıyordu. Müstakbel Ermenistan i- çin hazırlık yapılıyordu. Bunun için

bütün Türklerin imhası gerekti. Bu ırz ve namus düşmanı şerefsizlere kı- zıl Moskof'ta iştirak ediyor, Trab- zon'u Müslüman Türk kanına boyu- yordu.

Bu şerefsizliğe tahammül edilemez- di. Bu canavarlığa, vahşete dayanıla- mazdı. Vatan ve millet için en azın- dan ölmek gerekti. Şerefsizce yaşa- maktansa şerefle ölmek daha iyiydi. Bu insan kasaplarına karşı çıkma- yanlar, mücadele etmeyenler kâfir olurdu.

Millet köy, köy, bucak bucak teşki- lâtlanmaya başladı. Zira deyletin di- ni koruyamadığı zamanda, millet kendini koruyacaktı. Bu kaçınılmaz gerçektir. Düşmanın topu, güllesi var- sa, kendisinin de iman dolu göğsü vardı. Millî mücadele ruhu bir anda her yanı sardı. Millet çeteler kurma- ya ve bizzat mücadeleye başladı. Ço- luk, çocuk demeden, kız-kızan deme- den eli silâh tutan herkes ayaklan- mıştı. Artık Millî Mücadele başlamış- tı. Bu mücadele Rumlar, Ermeniler ve Ruslar gebertildikten sonra son bulacaktı.

Trabzon'da Müdafa-ı Hukuk Cemi- yeti kuruluyor, bunu Trabzon ve ha- valisi Adem-i Merkeziyet Cemiyeti takip ediyordu. Şahin Reisleri, Ka- rayılanları, Kâzım Karabekirleri, Sütçü İmamı Karadeniz'de Ali Şükrüler, Topal Osmanlar, İpsiz Re- cepler takip ediyor, Trabzon uşakla- rı Rum'un, Ermeninin ve Rus'un ka- fasında fırtına gibi esiyorlardı. Ya- pılan zulümlerin, kirletilen namusla- rın teker teker hesabı soruluyor iç- tikleri mazlum kaniyla dolu pis mi- deleri deşiliyordu. Ölüyor zannettik- leri Türk Milleti yeniden diriliyordu. Trabzonlu 1939 yılında Moskof artı- ğı Mustafa Suphi'yi Karadeniz'e göm- mekle kinini ve intikamını unutmadı- ğını ifade ediyor ve bununla bugün- kü Moskof beslemelerine de Karade- niz'i mezar yapacağını anlatmak ist- iyordu.

— Asırlardır, müslüman - Türk'e otağlık etmiş Trabzon, altın pahalı eserlere sahiptir. Resim Gülbahar Hatun Camiini gösteriyor.

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

Bunlar baştan aşağı «emperyalist savaşı, ihtilâlcı savaşa çevirme» maskesi altında sakladığı; vatan, millet ve ordu düşmanlığının en iğrenç nünuneleridir.

RUSYA'DA SUBAY KATLIAMI

Daha önce belirttiğimiz gibi Lenin, Marxizmin devleti yıkan dolayısıyla başta subay ve polisi yok etmeyi amacı bilen bir sistem olduğunu ısrarla belirtmiştir. Hem en ilâve etmeliyiz ki, komünizm; girdiği her yerde, Rusya'da, İtalya'da; Almanya'da gördüğümüz gibi ordunun belkemiği olan subayı yok etmeyi ihmal etmez. İlk işi subayı yok etmektir.

Nitekim Rusya'da katledilen subay ve er sayısı hakkındaki bilgiler bu acı ve kanlı gerçeği haykırmaktadır.

RUSYA'DA KATLEDİLEN İNSANLAR

Rusya'da katledilen insanların sayısı, senelere ve mesleklerine göre şöyledir:

1917-1921 İhtilâle karşı gelip öldürülenler 4.5 MİLYON

1917-1922 Aç bırakılarak öldürülenler 5 MİLYON

1917-1923 Kızıl Terör tarafından öldürülen Muallim, Profesör ve muharrirler, ressam ve subaylar. 180 BİN

(Öldürülen subay sayısı) 55 BİN kişi,

Öldürülen asker sayısı 260 BİN kişi,

1937'de N.K.W.D. tarafından kurşuna dizilen subaylar 30 BİN.

Gizli Polis 5 BİN (4)

olarak tesbit edilebilen insanı, hunharcı katletmişlerdir.

(4) Ruskaya Misiyl, 6 Kasım 1947. Paris'te söylemektedir:

«T. K. P. emperyalizmin, emperyalizmin yerli uşaklarının büyük arazi ve emlak sahiplerinin, tüccar ve esnaf burjuvalarının, bütün dinlerin ve bunların ruhban ve ulemasının, çalışmakta olan veya emekliye ayrılmış bulunan bütün (komünist olarak yetişmemiş) subay, memur ve polisin barışmaz düşmanıdır.»

ERLERİN SUBAYLARA KARŞI KULLANILMASI

Sovyetlerin, 2. dünya savaşındaki ordu kumandanlıklarını yapmış olan bütün genareller ihtilâl saflarından yetişmiş ve sonradan kızıl rejimin Askerî akademilerinde okumuş çavuşlar veya erlerdir.

Voroşilof, Budiyeni, Malinovski, Timoçenko, Jukof, Fokosovski, Bagramiyen, Çerniyakovsky ve daha pek çokları 1917 senesinde çavuş veya er olarak ihtilâle katılmışlardır. Bunların ihtilâl sırasında önemli hiç bir rolleri yoktur. Fakat kendileri komünist rejimin nazarında, eski rejimin eğitimi ile zehirlenmiş subaylar addedilmediklerinden, 1937 senesinde 35.000 subayı imha eden kanlı tasfiyenin dışında kalmışlardır.

KOMÜNİST KUKLASI TUKACEVSKİ'NİN KIZILLAR TARAFINDAN KATLI SUBAY MUTLAKA ÖLDÜRÜLÜR.

Komünistlerin, burjuva rejiminin eski subayları hakkındaki değişmez prensip kararları babında 1937 senesinde idam edilen genç mareşal Tukaçevski'nin hayat hikâyesi tipik ve kuvvetli bir mısaldır. Tukaçevski 1893 senesinde Smolensk'de doğmuştur. Tahsilini Rus askerî akademi-

— Almanya'da ilk talebe hareketlerini başlatan ve hayatı zehir eden yahudi ihtilâlcı Kızıl Rudi karısıyla birlikte görünüyor.

35

sinde parlak bir surette bitirdikten sonra, Kurmay Yüzbaşı olarak Saray Muhafız Alayında vazife almıştır. Bu sıfatla 1914 I. Dünya savaşıma iştirak etmiş, döğüşmüş, Almanya'da esir düşmüş, 1917 de Rus ihtilâli başlayınca Almanya'dan kaçmış ve Rus ihtilâlcilerine kendi arzusu ile katılmıştır. Troçki onu, 1918 de, 25 yaşında kızıl cepheyi tam olarak tutan 4. Rus ordusunun başına geçirmiştir. Tukaçevski prestij, itibarını kullanarak genç ve hatta orta yaşlı eski Rus ordusu subaylarına heyecanlı bir çağrıda bulunmuş, onların ihtilâle katılmalarını rica etmiş ve kendisine itimat eden 30.000 subay, 220.000 assubay ve çavuşun ihtilâl ordusuna katılması sağlanmıştır. Bu kuvvetli teşkilât ile evvelâ isyan eden Cek esirlerinin hareketlerini bastırmış ve mukabil ihtilâl hareketine (yeni ihtilâli bastırmağa) kalkan güçlü Rus genarelleri Denikin, Korçakof ve Amiral Kolçak'a karşı savaşarak onları mağlup etmiştir. Denikin kaçmış, diğerleri öldürülmüştür. Ondan sonra Polonya'ya dönmüş ve meshur günlük emrini vermiştir. (Dünya ihtilâlinin yolu, Polonyalıların cesetlerinin üzerinden geçer.) 1921 - 1923 arasında Kronstat'daki deniz kuvvetlerinin mukabil darbesini bastırmış ve kolektifleşmeğe itiraz eden Volga köylülerinin de ayaklanmasını çok kanlı bir şekilde ezmiştir.

KIZIL GENARELİN AKİBETİ

Bu parlak hizmetlerinden dolayı, 1928 de Rus Genel Kurmay Başkanı ve Harbiye Komiser Yardımcısı olmuştur. Rusya'da milislerin feshini ve muntazam ordunun teşkilini tertiplemiş, Almanya ile yaptığı gizli anlaşmalar sonunda, oradan eğitim subayları getirerek Rus subaylarını yetiştirmiş ve Rusya'daki harp akademilerini kurmuş, Rus hava kuvvetlerini de teşkil etmiştir. 1935 senesinde Mareşal rütbesi ile en büyük mertebeye ulaşmıştır. Ancak Stalin onun eski bir Car subayı olduğunu asla unutmamış, hizmetleri sona erip yerini tutacak komünist subaylar yetişince diğer subaylarla birlikte tehlikeli olabileceğini düşünmüştür. Tukaçevski'nin ihtilâle arzusu ile katıldığı ve ihtilâlin başarılmasındaki hayatı rolü ve hizmetleri, bu şüphenin yanında hiç kalmıştır. Yani Tukaçevski istediği kadar ihtilâle sadık olsun mazisi Çarklık Rusyasına ait olduğundan hiç bir

zaman emniyet edilecek bir komünist telâkki edilmemiş, o fevkâlâde hizmetlerine rağmen rejime bir türlü yaranamamış. 1937 de sebebi malum olmayan bir bahane ile birdenbire tevkif edilerek mahkemeye alınmış ve idam edilmiştir. Aynı devrede Rus ordusundaki 30.000 subay, 5.000 gizli polis ve sayısı belli olmayan miktardaki eski subayların hepsi de boğazlanmışlardır. Ecnebi memleketlere kaçabilenler da hi oralarda temizlenmişlerdir. (I)

KOMÜNİST PROPAGANDASI RUS ORDUSUNU NASIL ÇÖZDÜ?

Rus milleti zayıf karşısında kudurgan kuvvetli karşısında ise en aşağılık bir köledir. Türk orduları tarafından 1711 de acıklı bir bozguna uğratılan Ruslar, Avrupa'nın himayesini arkalarında hissettikleri her devirde imparatorluğumuzun en zayıf anını kollayıp hücumu geçmeyi, bir sırtlan aç gözlülüğü ile kollayıp durmuşlardır. Ya bütün haçlı sürüleri birleşip hücumu geçtiği sırada çanak yalayıcılığı yapmak üzere Moskof, haçlı ordusuna katılmış, yahut 1828, 1817 de olduğu gibi büyük bir iç sarıntıyı kollayarak, haince saldırıya geçmiştir.

Kuvvet karşısında köpekçe boyun eğmiş, şeref, namus olarak nesi varsa gönüllü olarak takdimden çekinmemiştir. Zayıf bulunca kudurmuş, vicdan ve insaf nedir bilmemiştir.

1. Cihan harbi sırasında Galiçya, Çanakkale ve Sarıkamış'ta harikalar gösteren ordumuz karşısında şaşırılmış Almanların batıdan hücumu karşısında bozguna uğramıştı.

Rus ordusunu teşkil eden köle mujik yığınları her girdikleri muharebede mağlup oluyorlar. Cepheyi terkederek kaçıyorlardı. 1904 Japon harbinde Rus ordusunun kâğıttan bir ejderhadan başka bir şey olmadığı anlaşılmıştı. 300.000 kişilik Rus ordusu, 120.000 esir ve ölü vererek bozguna uğruyor. Baltık'dan gönderilen Carlık donanması ise Tsuşına boğazında toptan imha ediliyordu.

İşte bu harp korkağı orduları, harbe sevk etmek isteyen Çar, kolay zafer kahramanı mujiklerin yavaş yavaş nefretini kazanıyordu. Harp kaçaklarından kahraman, korkaklardan muzaffer ordular çıkmaz.

(I) Komünist ihtilâlleri ve subaylar. Yalçın Metiner. Sh; 8, 9

İstiklâl Marşımızın 50. Yıldönümü

Millî Marşımız bundan ta kırk yıl önce (1) 25 Mart 1921 (12 Mart 1337) tarihinde, Türkiye Büyük Millet Meclisince resmen kabul edilmisti. Bu yıl dönümü vesilesiyle eserin ve büyük yazarının yurt ölçüsünde saygıyla anılması gerekirdi. Fakat şu ana kadar herhangi bir teğbüsün mevcudiyetini duymuş değiliz. Halbuki Maarif Bakanlığı gençlik teşekkülleri ve kültür derneklerinden, büyük vatan şairinin hatırasını taziz etmeleri beklenirdi. Bu husus bu satırların yazarı tarafından birkaç ay önce bir haftalık dergide belirtilmiş ve ilgililerin dikkati çekilmişti. Ne yazık ki, ihmal edildi. 27 Aralık millî şairimizin ölümünün 25. yıldönümüdür. Hiç olmazsa o zaman, rahmetlinin şanına layık anma törenleri tertip edip ihmalimizi telafiye çalışalım. Millî değerleri bilmek, geçmiş büyükleri tanımak ve onların hatıralarını taziz etmek bir vazifedir. Genç nesillerin iyi yetişmesi, millet hayatında yeni değerlerin ortaya çıkması, millî duygu ve suurun ayakta tutulması ancak bu vazifenin yerine getirilmesiyle mümkündür.

Millet hayatındaki büyük hadiseler, çalkantılar sanatkarları da seferber eder. Ölüm-kalım mücadelelerinde bazen engin duygulu bir şairin bir ordu kadar hizmet ettiği görülmüştür. İşte Mehmed Akif, böyle bir ordu-sair'dir. Dev sanatkarlar, millî şairler peygamberlere, velilere benzerler; hakikat müjdeleyen ve iman veren kişilerdir. Akif böyle bir veli-sanatkar ve kelimeleri tam manasıyla bir millî şairdir. İstiklâl savaşının en çetin günlerinde ruhlara,

Doğacaktır sana va'dettiği günler Hâk'ın,
Kimbilir belki yarın, belki yarından da yakın...
mısralarıyla ümit ve kuvvet veren O'dur. Rahmetli muharrir Abidin Daver'in Akif'in ölümü dolayısıyla yazdığı şu satırlar isabetli bir teşhistir: «İstiklâl Marşı, İstiklâl Harbinin manevî cephesinde yapılmış büyük ve muzaffer bir taarruzdu. O zaman Millî Mücadelenin mutlaka zaferle neticeleneceğine inanmış olanlar, yani sağlam iman sahipleri bile İstiklâl Marşından yeni manevî kuvvet almışlardı. Şair Mehmed Akif, yürekleri çelikleştiren İstiklâl Marşını yaratmak suretiyle İstiklâl Harbinin manevî cephesinde döğüşen kahramanlardan biri olmuştur.» Akif'in Kurtuluş Savaşı'ndaki rolü gerçekten büyüktür. O, Millî Mücadeleye daha başlangıçta katılmıştır. İlk Millet Meclisinde Burdur Mebusu olan şair, muhtelif vilâyetleri dolayarak halkı irşad etmiş, karanlık gönüllere ışık tutmuş, ruhlara ümit, heyecan ve kuvvet aşılamıştır. İstanbul'da bir takım münevverler ve gazeteciler Amerikan mandasını, Anadolu'da müstakil Kürt ve Ermeni devletlerinin kurulmasını isterlerken O, Kastamonu'da Nasrullah Camiinde 5 İkinciteğrin 1920 de (23 Tegrinevvel 1336) şöyle haykırıyordu: «Bil ki mahvetmek için tertip edilen Sevr muahedesi paçavrasını mücahitlerimiz şark tarafından yırtmaya başladılar. Şimdi bize düşen vazife, Anadolu'muzu diğer cihetlerindeki düşmanları denize dökerek o murdar paçavrayı büsbütün parçalamaktır.» Şairin bu konuşmaları bütün Anadolu gazeteleri tarafından ıktibas edilmek suretiyle ve ayrıca risaleler haline getirilerek köylere varınca kadar her tarafa gönderilmiş, cephelere dağtılmıştır.

İstiklâl Savaşı'nın marşını işte böyle bir şair yazabilirdi. Marşın havasını daha mücadelenin başından beri içinde yaşayan Akif'in bunu ses haline getirmesi, biraz güç oldu. Güçlük şairin sanatından ileri gelmiyordu. Bir formalite meselesiydi. Şiirin vatanın kurtarılması mücadlesinde manevî kuvvet olduğunu takdir eden Maarif Vekâleti, halkın heyecanını ifade etmek üze

re bir marş müsabakası açmış ve para mükâfatı koymuştu. Akif'i, müsabakaya katılmaktan ah kuyan sebep de işte bu para meselesiydi. O, yurdun kurtulacağını hürriyet ve istiklâlimizin yakında doğacağını parayla terennüm edemezdi. Müsabakaya girmede. Vekâlete 724 parça şiir gön derilmişti. Bunların bir kısmı seçilerek Meclis azasına dağıtıldı. Şiirler arasında güzelce olanları vardı. Fakat, aramılan, istenilen şiir henüz bulunamamıştı. Ruhları heyecandan heyecana sü rükleyecek bu iman ve ümit şiirini yazacak tek şair vardı. O da para verilecek diye kabul etmi yordu. Zamanın Maarif Vekili Hamdullah Suphi'nin değerliliği, anlayış ve sezişi, ısrarı ol masaydı, belki de İstiklâl Marşı yazılamayacaktı. Büyük şaire şu mektubu göndererek para mesele sini halletti:

«Pek aziz ve muhterem efendim,

«İstiklâl Marşı için açılan müsabakaya işti râk buyurmamalarındaki sebebin izalesi için pek çok tedbirler vardır. Zâtî üstadanelerinin matlûp şiiri vücutte getirmeleri maksadın husulü için son çare olarak kalmıştır. Asıl ençenizin leap etti ği ne varsa hepsini yaparız. Memleketi bu mü essir telkin ve tehyic vasıtasından mahrum bi rakmamızı rica ve bu vesile ile en derin hür met ve muhabbetimi arz ve tekrar eylerim ef en dim.»

5 Şubat 1337

Umuru Maarif Vekili
Hamdullah Suphi

Değerli edip ve hatibimiz Hamdullah Suphi Tanrıöver'in bu vatanperver hareketini burada şükranla yâd etmek bir vazifedir. Bu mektup üze rine Mehmed Akif, birkaç gün içerisinde İstik lâl Marşını meydana getirdi. Kahraman Ordumu za ithaf edilen şiir, ilk defa 17 Şubat 1337 de negredildi ve her tarafta büyük heyecanlar doğ urdu. Marş, Millet Meclisinin 1 Mart 1337 (14 Mart 1921) tarihli oturumunda Maarif Vekili ta rafından okununca da, ruhları coşturmuş ve Mec lis alkışlardan sarsılmıştı.

İstiklâl Marşı, Millet Meclisinin 12 Mart 1337 (25 Mart 1921) Cumartesi günkü celsesinde ve saat 17.45 de resmî marş olarak kabul edil di. Oturuma Dr. Adnan Adıvar başkanlık ediyor du.

Akif'in şiirinin millî marş olarak kabulü için Ş. Günaltay, Operatör Emin, Hüseyin Suat, H. Basri, Yusuf Z'ya, İbrahim, Yahya Galip beyler taktir vermişlerdi. Bunlardan Karesi (Balıkesir) Mebusu Hasan Basri Çantay'ın «Bütün Meclis'in ve halkın takdiratını celbeden Mehmed Akif bey efendinin şiirinin terehhan kabulünü teklif ede rim» şeklindeki taktiri rey'e kondu ve büyük bir ekseriyetle kabul edildi. Bunun üzerine Konya Mebusu Refik Koraltan, «Milletin ruhuna tercü man olan işbu İstiklâl Marşı'nın ayakta okun masını» teklif etti. Marş, Maarif Vekili Hamdul lah Suphi tarafından kürsüde bir daha okundu ve «âzâ-yı kirâm» sürekli alkışlar arasında ayak ta dinlediler.

İstiklâl Marşı kadar güzel ve büyük başka bir nokta, Akif'in seçiyesidir. Ortada para bahis konusu olduğu için müsabakaya girmeyen ve pa rayı reddeden büyük şairin o sırada palto alacak kadar bile parası yoktu ve kışta kıyamette ce kette dolayışyordu. Hayatlarında maddî menfaat ten başka birşey tanımayanlar bu büyüklüğü el bette anlayamazlar.

İSTİKLÂL MARŞINA İTİRAZLAR

Milletin ruhuna tercüman olan ve İstiklâl Savaşı heyecanlarını dile getiren bu büyük iman ve ümit şiirini beğenmeyenler zaman zaman orta ya çıkmaktadır. Tenkid edilen başlıca noktalar, iman telkin eden böyle bir şiirin «korkma» ke limesiyle başlaması, içinde geçen ezan kelimesi nin lâikliğe aykırı olması, «medeniyet denilen tek dışı kalmış canavar» mısraı ile medeniyet düşmanlığı yapılmasıdır. Bu tenkidlerin hiçbirisi ciddiye alınacak değerde olmamakla beraber, meseleye ışık tutmak faydasız olmayacaktır. Ede bi sözden biraz anlayan bir kimse buradaki «korkma»nın günlük hayattaki «korkmak»dan gelmediğini, «cendişe etme» manası taşıdığını der hal anlar. Ezan meselesine gelinece, milliyet bir bütündür ve bu terkibe din de girmektedir. Bü yük bir ekseriyeti Müslüman ve dindar olan bir ülkenin millî şairi, ezandan bahsetmeyip çan ses leri mi isteyecekti? Bunun lâiklikle ne ilgisi bulunmaktadır? Bir sanatkarı ve bir sanat ese rinin meydana geldiği muhit ve şartlar içerisinde mütaleâ etmek gerekir. İstiklâl Marşı, ilha mını haktan almış ve halkın duygularını, heye can ve ümitlerini haykırmıştır. Marş, o kadar milletin kendi sesidir ki, şair bunu «benim de ğil, milletindir» diye kitabına bile almamıştır.

«Medeniyet denilen tek dışı kalmış cana var» mısraı dolayısıyla Akif'e medeniyet düşman lığı isnad etmek, edebî ifadenin ne olduğundan tamamıyla habersiz olmak demektir. Edebiyatta mecâzî mürsel gibi kinaye ve tariz gibi bir ta kım sanatlar vardır. Bunları bilmeyenler ancak manayı ters anlarlar. Akif'in bu mısradaki kasdet tiği canavar emperyalist Avrupa, mütecaviz ve müstevli şark dünyasıdır. Bir millî şairden va tanın «harâm-ı ismeti» ne sokulan biri mahvet mek isteyen düşman kuvvetlerini Avrupalıdır di ye alkışlaması elbette beklenemez. Mısraın mana sı bu kadar açıkken şaire medeniyet düşmanımı demek, anlayışsızlık ve bilgisizlik eseri değilse, muhakkak bir kötü niyet mahsulüdür. Akif, yir minci asır ilmine inanan bir kimsedir. Yukarıda zikrettiğimiz «Kastamonu Nasrullah Camiindeki konuşmasında, Avrupalılara karşı düşmanlığın onların ilimlerine, fenlerine, sanatlarına teşmîl edilmemesini söyler ve kendisinin ilim düşma nı, terakki düşmanı olmadığını açıklar. Şairin fikri ve marşın mânası şüphe götürmeyecek ka dar kesin ve açık olduğu halde zaman zaman kendisine medeniyet düşmanı iftirası atılması, gerçeğin ışığından kaçan kara beyinlilerin marî fetidir. Son günlerde bir günlük gazete karika türecüsünün durup dururken Akif'e çatması ve bu mısraından dolayı onu yobaz şeklinde göster mesi, en hafif tabiriyle saygısızlıktır. En iptidai bilgilerden mahrum kimselerin günlük gazete şü tunlarında at oynatmaları Türk kültürü bakımın dan hüznü verici bir durumdur.

İstiklâl Marşı millete mal olmuş bir eserdir. Onun değerini kimse küçültemez. Şimdiye ka dar hiçbir şair, bu ayarda bir millî ve vatanî şi ir meydana getirememiştir. Allah vatanımızı teh likeye düşürüp yeniden bir İstiklâl marşı yazdı racak günleri göstermesin, Bayrak gibi millî mu kaddesat arasına giren İstiklâl Marşımız, millî duygu ve heyecanı her zaman ayakta tutacak de ğerde yüksek bir şiirdir. Eser ve onu meydana getiren sanatkar, Türklük ve Türkçe var ılduğu müddetçe, yani ebediyen yaşayacaktır. Büyük şa iri, İstiklâl Marşının 50. yılında saygı ile min netle anarız.

(1) Yazı sayın Profesör Faruk Kadri Timurtaş beyin «Mehmet Akif ve Cemiyetimiz» adlı eserinden alınmıştır. Eser 1962 yılında «Yağ mur Yayınevi, Cağaloğlu, İst.» basılmıştır.

Edebiyatçılarımız Üzerindeki Sisi Kaldırıyoruz:

Gerçek Bir Vatansever

Ömer Seyfettin

Geçtiğimiz hafta, son asrın en büyük hikâyecilerinden Ömer Seyfettin'in ellibirinci ölüm yıldönümüydü. Edebiyat tarihimizi hikâyeleriyle renklendiren Ömer Seyfettin 1884 yılında Balıkesir'in Gönen kazasında doğmuş, 1920 de yakalandığı şeker hastalığından kurtulamayarak İstanbul'da vefat etmiştir. Edebi şahsiyetlerin batı taklitçiliğine saplandığı bir devirde, Ömer Seyfettin hikâyelerinde garb'in medeniyetini ve aile yapısını yerden yere çalmıştır. İşte bunun içindir ki; Ömer Seyfettin'i bugün herkesten daha çok bilmeye ve öğrenmeye mecburuz.

Ömer Seyfettin'i iyice anlayabilmek için, devrinin edebî simalarının fikir yapılarını ve imparatorluğumuzun o anki durumunu iyice bilmek icabeder. Ömer Seyfettin'in yaşadığı devir olan 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başları imparatorluğumuzun en buhranlı devirleridir. Tanzimatla birlikte başlayan yıkılışımız son hadine varmış, devletin temelleri çökmüştür. Ancak bu buhranlı devrede sözde vatan kurtaranlar (!) gerçekte ise düşman güçlerin menfaatlerini koruyan grup insan istibdadı (!) yıkmak için İttihat ve Terakki Cemiyetini kurmuş, devleti ele geçirmeyi başarmıştı. İşte bundan sonradır ki, yıkılışımız katılaşmış gerçek bir istibdad kurulmuştur. Ömer Seyfet-

tin bu elim günleri hikâyelerinde canlandırmış, İttihat Terakkiye ve II. Meşrutiyete (1908) küfürler yağdırmıştır. İktisadî, kültürel ve askerî yıkılışımız yanında Balkanlardaki azınlıkların isyan hareketleri ve müslüman Türk'e yaptıkları zulümler Ömer Seyfettin'in gözü önünde cereyan etmiş, hikâyecimize en çok tesir eden de bu isyan hareketleri olmuştur.

Bu yıllarda imparatorluğumuzun yıkılışına paralel olarak, gayri millî kültürler (batı kültürü) edebiyatımızı da kontrolü altına almıştır. Sözde aydın geçinen kafalar edebiyatçı sıfatıyla İttihat Terakkiyi alkışlamışlar veya bizzat ihanetin içerisinde bulunmuşlardır.

Bunların bir kısmı suçlu olarak milletimize ihanet etmiş, ırkçılık ce reyanlarını körüklemiş, bir kısmı da nûr diye uzandığı alevde yandığını hissedince geri çekilmiştir. Garb kültürünü kendilerine rehber edinen bu gafiller, Ömer Seyfettin'i kuvvetli kalemiyle karşılarında bulmuşlardır. Ömer Seyfettin, hikâyelerinde bazen gülünç, bazen de ruh hastası tiplerin şahsında batı düşün cesini tenkit etmiştir. İşte böyle buhranlı bir devrede Ömer Seyfettin bu sahte mütefekkirlerin ve aciz edebiyatçıların karşısına çıkabildiği içindir ki, büyük bir hikâyeci ve sağlam bir milliyetçidir.

Ömer Seyfettin'in talebelik hayatı askerî okullarda geçmiş, edebiyata karşı merakı şiirle başlamıştır. Edirne Askerî İdadisi'nde okurken ilk şiirlerini yazmıştır. Yüksek tahsil yaptığı için hem tanzimat şairlerini,

hem de Servet-i Fünûncuları yakından tanımıştır. Tahsilinin son yıllarını İstanbul'da Harbiye Mektebinde geçirmiş, ilk manzumesini de bu sırada Mecmua-i Edebiye'de neşretmiştir. Ömer Seyfettin'in şiir hayatı uzun sürmemiş, asker olarak gittiği Balkanlarda hikâyeye yazmaya başlamıştır. Balkanlarda asker olarak vazifeli iken oradaki azınlıkların hürriyet (!) bahanesiyle giriştikleri zulüman faaliyetleri görüyor ve derin teessür duyuyordu. İlk zamanlar cazibeli lâflarına aldanarak aralarına girdiği İttihat Terakkiçilerin ihanetlerine de Balkanlarda şahit oluyordu.

Ömer Seyfettin fikriyatını telkinde kalemini ustalıkla kullanmasını bilmiştir. Hikâyelerinde gizli, kapalı ve anlaşılması güç ifadelerle pek az rastlanır. Sanat yapmak gayesiyle süslü ve hayal mahsulü ifadeler yerine açık ve sade anlatım tarzını tercih etmiştir. Lüzumsuz tasvirler, mecazlar Ömer Seyfettin'in hikâyelerine yabancısıdır. Bunun içindir ki hikâyeleri her yaştan ve her sınıftan insanın anlayabileceği hikâyelerdir.

Ömer Seyfettin'in hikâyelerini, ihtiva ettiği mevzu bakımından üç grupta toplayabiliriz.

ÖMER SEYFETTİN MAZİYE SİĞİNİYOR

A) Osmanlı İmparatorluğunun eski yaşayış tarzını ve Osmanlı müesseselerini anlatan ve onları metheden hikâyeleri: Hikâyelerinin büyük ekseriyetini bu grupta sayabiliriz. Osmanlı İmparatorluğunun sağlam devlet yapısını, disiplinli idare sistemi ve müreffeh milletimizi hikâyelerinde canlandırır. Avrupa'da Viyana kapılarına kadar uzanan ordumuzun savaş gücünü ve fetih zekâsını gözler önüne sererken, garbın gülmüşlüğü ve görgsüzlüğünü de göstermeyi ihmal etmez. Muhteşem imparatorluğun muhteşem yıllarını hikâyeleriyle birlikte yaşar. Yıkılışımızın mukadder olduğu günlerde mazi ile övünür ve o günlerin hasretini çeker. Ordumuzun şanlı zaferlerini destanlaştırırken fethedilen hristiyan ülkeler ahalisine yapılan insani muameleleri anlatır. Bütün fetihlerin ve muharebelerin asla zulmetmek ya da ülke fethetmek gayesiyle yapılmadığını ısrarla belirtir. Milyonlarca şehit kanının hangi ideal için döküldüğünü «Kızılma Neresi» adlı hikâyesinde açıklar. Bu hikâyede Kanunî devrinde, Avrupa'ya yapılan bir sefer sırasında ordunun psikolojik durumunu canlandırır

yor. Bütün askerler «Kızılma!... Kızılma!...» diye bağıyor. Kanunî Kızılma'nın neresi olduğunu öğrenmek için üç asker çağırır ve öğrenir. Ömer Seyfettin'e göre Kızılma, ecdadımızın ideolojisini ulaştırmak için koştuğu her yerdir. Kızılma, fethedilecek ülke, ganimet toplanacak yer değil, huzur dolu manevî bir dünyaya kavuşma idealidir.

«Başını Vermeyen Şehit», «Topuz», «Teke Tek» gibi hikâyelerinde Osmanlı ordusu içerisinde kahraman tipler teşekkül ettirir. İdeali uğrunda, imanı uğrunda canını seve seve feda eden kahraman asker tipleri ortaya koyar. Askerî disiplin ve fedakârlık O'na göre muvaffakiyetin sırrıdır. «Ferman» adlı hikâyesinde en büyük disiplin ve fedakârlık numunesini canlandırır. «Kütük» ve «Vire» gibi hikâyelerinde Osmanlı kumandanlarının yüksek deha gücünü gösterir

— Osmanlı Devletinin yıkılış günlerinde, buhranımıza doğru tesbitler koyan, düşmanları teşhis etmekte büyük isabet gösteren büyük hikâyecilerimizden Ömer Seyfettin.

Ömer Seyfettin, hikâyelerinde canlandırdığı o muhteşem maziyi çok özlemiş olacak ki, hikâyelerinde en çok bu konulara rastlanır. Hikâyelerinde maziyi anmakla kendisini teselli eder. Mazi ile atıylı basit ve her kesin anlayabileceği bir üslupla karşılaştırır. İstikbalin büyüklüğünü mazide arar. Kahramanlık hikâyelerinde küçük çocuklardan başlayarak her yaştaki insana millî bir ruh verebilmeyi başarmıştır. İmparatorluğumuzun muhteşem devirlerini canlandırırken gayesi sadece maziyi övmek veya geçmişi yad etmek değil; gerçek kurtuluşun ancak mazide dönmekle mümkün olabileceğini anlatmaktır. Maziyi anlatan hikâyeleriyle; İmparatorluğumuzun, yaşadığı de

«Bu Tanzimat, Avrupavî kanunların bizim memleketimize tatbiki başlamasıdır. Bu yabancı ve muzır kanunlar, eski esirlerimiz olan reâyaların çok işine yaramış. Çünkü bu kanunlar Avrupa medeniyetinden, yani hristiyanlık ruhundan doğuyordu. Esirlerimizin çoğu da hristiyan olduklarından hayatlarına biçilmiş kaftan gibi uyuyor, onları terakki ettiriyordu. Biz Türk lere gelince, dinimiz müslümanlık olduğundan hristiyanlıktan çıkan bir müessese mümkün değil bize gelmiyor, aksi tesirler husule getiriyordu... Memleketimizde bütün zenginlik az zaman içinde esirlerimizin, yani o eski ve barışmaz düşmanlarımızın eline geçti. Biz âdeta bir bekçi, bir uşak gibi kaldık...»

ÖMER SEYFETTİN

San'at, İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır.

virlerdeki durumunu anlatan hikâyelerini karşılaştırmak suretiyle iki devir arasındaki uçurumu ve denge sızlığı görmek kabildir. Maziye anlatırken huzur dolu bir memleket ve millet canlandırır. Halbuki yaşadığı devri tasvir eden hikâyelerinde hü-zün dolu, müteessir, bedbaht insan-lara rastlanır. Yaşadığı yıllarda Os-manlı müesseselerinin perişan ve pejmürde halini anlatırken Frenk kültürü diye tabir ettiği batı kültü-rünün korkunçluğunu ve imparator luğumuza tesirini belirtmek istemiş tir.

B) İmparatorluğumuzun yıkılma-ya yüz tuttuğu günlerde, Balkanlar-da azınlıkların yaptığı zulümleri an-latan hikâyeleri: Ömer Seyfettin, bu zulümlere bizzat şahit olmuş ve hi-kâyelerine de en çok bu yüksek faa-liyetler tesir etmiştir. Bulgar komi-tacılarının en çok faaliyet göster-diği bölgelerde vazife alan Ömer Sey-fettin, azınlıkların isyanlarına se-bep olan düşünceleri ve bu isyanları körükleyen perde arkası güçleri ya-kından tespit etme imkânını da bul-muştur. Bunun için hikâyelerinde is-yan hareketlerini maharetle canlan-dırmakta ve Balkan Türklerine yapı-lan tüyler ürpertici zulümleri tasvir etmektedir. Ömer Seyfettin'in milli-yetçi ve zamanın moda düşüncelerine aldırış etmeyen bir sima olmasına Bal-kanlardaki bu korkunç facialar se-bep olmuştur diyebiliriz.

DEJENERASYONA KARŞI KESİN MÜCADELE

C) Üçüncü tip hikâyelerinde batı-nın yaşayış şeklini ve aile yapısını o-leştirmekte ve batı kültürünün iğ-rençliğini, gayri insanlığın dile ge-tirmektedir. İstanbul'daki freng al-lelerinin imrenilecek bir yaşayış tarzları olmadığını garb mukatilleri nin suratına çarpırmaktadır. Frenk al-lelerinin şatafatlı dış görünüşleriyle, ahlâksız ve çirkef iç dünyalarını hikâyelerinde açıklar. Memleketi fe-lâkete götüren ve yabancı unsurlar tarafından destek gören batı hayran-larının nesebini «Pîç» hikâyesinde vesikalandırır. Ve batı hayranları-nın birçoğunun Türk olmayıp Fran-sız, Yunan v.s. gibi gayri müslim ol-duğunu cesaretle açıklar. Ömer Sey-fettin zamanında ortaya fırlayan ve mütefekkir geçinen birçok insana tamamen batı kültürünü kopye et-mekte olduğunu göz önüne alırsak hikâyecimizin büyüklüğünü ve cesa-retini daha iyi anlamış oluruz.

İTTİHAT TERAKKİ VE ÖMER SEYFETTİN

Yazımızın başında da belirttiğimiz gibi Ömer Seyfettin'in yaşadığı de-vir imparatorluğumuzun en buhran-lı zamanıdır. Memleketin her köşe-sinde başlayan isyan hareketleri bil-yük bir huzursuzluk yaratmıştır. İm-paratorluğumuzun yıkılışını plânla-yan güçler çeşitli teşkilâtlar ve mas-keler altında faaliyette bulunuyor-lardı.

Böyle buhranlı bir devrede, düş-man güçler, doğabilecek müspet ve millî bir harekete mani olabilmek için güya imparatorluğu kurtaracak maske teşkilâtlar kurmayı ihmal et-memişlerdir. Milletimizin ve aydın-larımızın iyi niyetli faaliyetlerini yanlış bir yola, kendi menfaatlerine kanallı edebilmek için İttihat Te-rakki cemiyetini kurdular. Önceleri

gizli olarak çalışan bu cemiyet daha sonra birçok milliyetçiyi de kendi bünyesinde toplamayı başaramış-tır. Yıldızlı sloganlarla ihanetini gizlemiş ve kendisine muhalif güçle-rin siyasi suçlarındaki zaafıtan istil-fade ederek kısa zamanda aydın züm-re arasında bir ümit ışığı olarak ka-bul edilmiştir.

Ömer Seyfettin de memleketin fe-lâketini görüyor ve ilk zamanlar İt-tihat Terakki'nin maskeli propagan-dası dikkatini çekiyordu. Çünkü İtti-hat Terakki aydınlar arasında popü-lar bir cemiyet hâfne gelmişti. Ö-mer Seyfettin İttihatçılarla Selânik'te tanışıyor. Ziya Gökalp ve Ali Can-lıp gibi İttihat Terakki'nin en faal elemanlarıyla arkadaş oluyor. Onlar la «İttihat Terakki Kulübü»nde sık sık buluşuyor ve memleket mesele-lerini konuşuyordu. Halbuki o sıra-larda Selânik'teki dönemler kesif bir faaliyet içindedirler. Türlü oyun-larla imparatorluğu İttihat Terakki'nin eline terketmek için plânlar ha-zırlanmaktadır. Selânik'te çıkartılan «Kadın» isimli bir mecmuada «Selâ-nik dönemlerinin artık Türk'lere ka-rışıp kaynaşmasının gerektiği» yazıl-yordur. O zamanlar dönemler gerek tamamen yabancı kütüphanelerle dolmuş olmaları, gerekse İttihat Terakki'ye yön vermiş olmaları dolayısıyla Se-lânik'te faal bir kuvvet olarak görü-lüyordu. Selânik, imparatorluğa düş-man güçlerin teşkilatlanmasına en müsait yerdir. Çünkü, Selânik gibi şehirlerde sansür ve devlet gücü merkeze nazaran daha gevşektir. Ay-rı zamanda Selânik, Osmanlı impa-ratorluğundan Avrupa'ya açılan bir kapı vazifesini görüyordu. Batı kül-türünün sızmasına en müsait yer o-luğu ve dönemlerin fazla miktarda bulunması Selânik'i bir ihanet yu-rası haline getirmişti. Bu arada mason lokalalarının da en çok faaliyet göster-diği yer Selânik'tir. İttihat Terakki'nin Selânik'te faaliyet göstermesi ve kısa zamanda taraftar bulması da bundandır. Bu gerçeği, İttihat Terak-kî'nin ileri gelenlerinden Ali Canlı dahi gizleyememektedir. «Meşrutîye-tin ilânından önceki çalışmalarında ve gelişmelerinde Selânik'teki mason kulüplerinden çok faydalanmıştı. Ma-sonluk meşrutîyetten sonra da şahlı-de pek yaygın bir haldeydi...» (1)

Ömer Seyfettin, masonluğun Selâ-nik'te yaygın bir çalışma olduğunu biliyordu. Hele 1908 meşrutîyetinin

«Milli ruhu baltalamağa çalışan Avrupahlardır. onların gayelerine alet olanlar da (Renksizler)dir. «Türkleri, Türklerin vatanını taksim edip taksit ile maddi olarak parçalamaya çalışan bu yağmacı, doymaz Avrupahlı manevi hücumlarını da ihmal etmiyorlar-dı. Lisanlarını, maariflerini, ahlâklarını, terbiyelerini, adetlerini neşir ile bir asırdan beri içimizde yalnız isimleri Türk kalmış müthiş bir Renksizlere sinemize saldırıyorlar, bizi zayıflatıyorlar, milliyet, Türklük fik-rini FARMASONLUK efsanesiyle boğuyorlardı.»

ÖMER SEYFETTİN

Ömer Seyfettin. Hilmi Yücebaş, İst. 1960
Altın Işık. 15.3.1947 Müftüoğlu Nihat

ilânında Masonların ne derece rol oy-nadığını gayet iyi bilmekteydi. İtal-yan meşrutîyeye bağlı «Rizorta» ve «Veritos» lokalalarının da İttihat Te-rakki'ye tesirlerini ve yardımlarını duymuştu. Bunun için de İttihat Te-rakki'ye bir ümit ışığı olarak bakıp girdiği söylenemez. Ancak zamanın propagandası ve İttihat Terakki'nin yıldızlı sloganları bir çok milliyet-çi gibi Ömer Seyfettin'i de tesirinde bırakmıştı. Ömer Seyfettin bu propa-gandanın dolayıcıdır ki partiye gir-miş, fakat bu ihanet şebekesine sa-dece yeminle bağlanmıştı. Ve kısa za-manda İttihat Terakki'nin ihanetini farketmişti.

Ömer Seyfettin'in İttihat Terakki ile olan ilişkilerini Ziya Gökalp te-min ediyordu. Ziya Gökalp ile tanış-tıktan sonra hikâyelerini Genç Ka-lemler'de neşretmiş ve bu kadronun açtığı «Yeni Lisan» akımına da ka-tılmıştı. Ancak, İttihat Terakki'nin ihanetlerini tespit ettikten sonra Zi-ya Gökalp ile arası soğumuştur. Çün-kü O, İttihat Terakki'yi Ziya Gök-alp'in şahsında görüyordu. Ömer Seyfettin'in Ziya Gökalp ile ilişkisi, İttihat Terakki ile olan ilişkisinin sı-nırını hiç bir zaman aşmamıştır. Zi-ya Gökalp, «Efruz Bey» Roman se-risinde hikâyecimizi tenkit etmek is-temiş, fakat Ömer Seyfettin'e açık-tan açığa fikrini söyleyememişti. Çün-kü Efruz Bey Romanına kahramanı, gülünç ve iğrenç bir İttihatçı tipidir.

«Bir gün Ziya Gökalp kendisine latife yolu:

—« Ömer Bey, sen kahramanları-
nı sevmiyorsun, bilâkis onları teşhir
edip cezalandırıyorsun» demiş ve on-
dan şu cevabı almıştı:

—« Cancağızım, niçin insafsızlık
ediyorsunuz? Ben «Mermer Terzâh»
taki Ali ustayı sevmem mi? Ben
«And»daki Mıstık'ı sevmem mi?
Fakat merhamet ediniz Efruz Bey'i
nasıl seveyim?» (2)

Ziya Gökalp, Efruz Bey'in bir Batı taklitçisi olması yerine bir Os-manlı olmasını arzu ediyordu. Halbu-ki Ömer Seyfettin, Efruz Beyi yazı-rak İttihat Terakkiçileri ve ihanet-lerini teşhir etmek istemiştir.

Ömer Seyfettin Balkanlar'da bu-lunduğu sıralarda Osmanlı devleti i-çerisindeki etnik gruplar ayaklanmış-lardı. Altıyüz senedir ses çıkarmad-an, hattâ kendi istekleriyle Osman-lı idaresine giren bu azınlıkların a-yaklanmaları Ömer Seyfettin'i de-rin düşüncelere sevk ediyor. O yıl-larda bir takım gizli kuvvetler ta-rafindan Balkanlarda propaganda e-dildiğinden Ömer Seyfettin haberdardı. Onun için, ırkçılığa siddetle karşı çıkmış. Eşref Edip'e yazdığı bir mektupta millîti ve milliyetçili-ği ırk ve ırkçılık olarak kabul etme-diğini açıklıyordu. (3) Osmanlılık gerçeğinde bir ırkçılık anlayışının saçma olduğunu ve doğuracağı felâketleri «Hürriyet Bayrakları» adlı hikâyesin-de yazıyordu. İttihatçı olarak canlan-dırıldığı Efruz Beyi de ırkçı olarak göstermekten çekinmiyordu.

İttihat Terakki'nin sahip olduğu fikriyat ile Ömer Seyfettin'in ideali temelden farklıdır. Çünkü İttihat Te-rakki batı düşüncesiyle doyurulmuş, batının müesseselerini benimsemiş ve Avrupalı düşüncelerden meydana gelmişti. Halbuki Ömer Seyfettin, Batıya daima düşman nazarıyla bak-mış, hikâyelerinde garb kültürünü daima kötülemiştir. İttihat Terakki'çilerin rehber olarak kabul ettiği Tanzimatçılar, Ömer Seyfettin'in hi-kâyelerinde birer hain olarak dam-galanır. Tanzimat hareketinin ger-çek karakteri Ömer Seyfettin'in ka-lemiyle ortaya konmuştur. «Prima Türk Çocuğu Nâzî Öldü?» adlı hikâ-yesinde tanzimat hakkındaki düşün-celerini okuyalım: «Bu Tanzimat, Av-rupavari kanunların bizim memleke-timizde tatbiki başlamasıdır. Bu ya-bancı ve muzır kanunlar, eski esir-lerimize olan reyaların çok işine ya-ramış. Çünkü bu kanunlar Avrupa medeniyetinden, yani hristiyanlık ruhundan doğuyordu...»

«...Millete ekmek diye kum, toprak yedirenler!
Katığı dünya yüzünden kaldıranlar... Bunların ne va-
kit asıldığını göreceğim Allah'ım!

...Evet, insanları böyle açlıktan öldüren bizlerdik!
Bize yol gösteren bizimle beraber çalışanlardı! Yene-
cek ne varsa ortadan kaldıran, altı yüz yıllık bir dev-
letle beraber kocaman, masum Türk Milletini fakrû'd-
dem kılıcından geçirenleri geberteceğim. Evet bu mil-
leti hükümet mahvetmek istiyor. Bunda artık hiç şüp-
hem kalmadı... O Karasu'lu, Bayramzadeli meşum teş-
kilât, yedi başlı bir ejderha gibi memlekete sarılmış!...
Evet öldürmeliyim. Onlardan bir tanesini öldürmek,
siperde yedi düşman neferini öldürmekten çok, hem
pek çok hayırlı...»

(Niçin zengin olmamış)
ÖMER SEYFETTİN

Devamı Gelecek Sayıda

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Yavuz A. Argun'dan

YUSUF ZİYA ÖNDER
ADALET BAKANI

ANKARA

15 inci ay da bitti.

Kasten mahkemeye çıkartılmadan 16 aydır hapishanede bekletiliyorum. Tekrar hatırlatıyorum. Bir önceki telgrafımdaki merak ettiğim hususları da artık merak etmiyorum.

Bundan sonra, şikâyetlerimin mercii doğrudan doğruya aziz ve şerefli milletimdir. Biliniz.

Yaşasın, Adaletiyle cihana hükmeden milletim, Yaşasın !!

YAVUZ ASLAN ARGUN
İ. Ü. Hukuk Fakültesi
Halen Kırklareli Cezaevinde Tutuklu

Kızılay'a Kumar Serbest mi?

Türkiye'de kumarı kimlerin teşvik ettiklerini öğrenmek için gazetelerin dedikodu sütunlarına bir göz atmak kafi. Bunlar geçenlerde yakalanan yahudi ithalâcılardır, ya da vurgun üstüne vurgun yapan milletten kopmuş bir avuç mütegalibe. Milleti açlıktan, Anadolu'da tezek yakmasından zerre kadar rahatsız olmayan bu eyyam reisleri, hiç bir ahlâk endişesi olmayan bu zavalılar geçenlerde Kızılay Balosunda buluştular. Ve Kızılay yararına «ba-

kara» oynadılar. Bu kumar sayesinde Kızılay da 20 000 lira kazandı (!)

«Kara gün dostu Kızılay» (!) kumar gibi haram para ile mi deprem felâketlerine uğrayanlara yardım edecek? Bir baba bile evlâtlarına haram yedir-memeye çalışırken, bu ne iş-güzarlıktır. Hem biz şunu da anlamadık. Bu memlekette kumar serbest mi, değil mi?

Millet hem böyle rezaletlerden, hem de hayatı üzerinde oynanan kumarlardan bıktı artık. Mesuller ne der acaba?

Türkiye'den Kıbrıs'a Selâm

HÜSEYİN ZİYA DEMİRCİOĞLU
KIBRIS TÜRK—İSLAM CEMİYETİ BSK.
P.K 424

Aziz Kıbrıslı kardeşlerimiz
Muhterem Efendim

Vatansever, milliyetçi, mü'min Kıbrıslı kardeşlerimizin Türk - İslâm Cemiyeti bünyesinde toplandıklarını öğrenidk. Bu hayırlı teşebbüsünüzü bütün varlığımızla tebrik eder, Cenab-ı Haktan üstün muvaffakiyetler dileriz. Kıbrısta, Türkistanda, Azerbeycanda, Kırında, Bulgaristanda, Batı Trakyada, kurtuluş için çırpınan çilekeş kardeşlerimizin ızdırabını yürekten hissediyoruz. Kurtuluşları için duacıyız.

Aynı idealler içinde bulunan teşkilâtımız, Türkiye'mizin her köşesinde yaptığı faaliyetlerle milletimize Anadolunun dışındaki can, kan ve din kardeşlerimizin meselelerini anlatmaya çalışıyor.

Teşkilâtımızın adına şahsınızda bütün Kıbrıslı kardeşlerimize en kalbi sevgilerimizi, selâmlarımızı göndeririz. Allah muvaffak etsin.

MÜCADELE BİRLİĞİ
İSTANBUL SANCAĞI
BSK.
YILMAZ KARAOĞLU

Bursalı Mücadelecilerin Köy Çalışması

Bursa Milliyetçi Kültür Birliği istek üzerine 26 Şubat 971 Cuma günü akşamı Bursa'nın Demirtaş nahiyesinde bir sohbet toplantısı yapmıştır.

Nahiyenin en büyük kahvesinde yapılan toplantı, büyük ilgi görmüş, kahveye sığmayan halk, yağmura rağmen toplantıyı dışarıdan takip etmiştir.

Sık sık sloganlarla kesilen konuşmada, milletimizin içinde bulunduğu durumu anlatılmış ve topyekün milletin bir millî mücadeleye girmesi gerektiği üzerinde durulmuştur.

Ümitleri yeniden tazelenen Demirtaşlılar, yine sohbet toplantıları istemektedir.

Milliyetçi Kültür Birliği yetkilileri ise, bu uyarı faaliyetlerinin mahalle kahvelerinde ve yakın kasaba ve köylerde devam edeceğini açıklamışlardır.

AFYON'DA MİTING

Geçtiğimiz Cumartesi günü Afyon'da M. B. Afyon Sancağı Muhteşem bir miting yapılmıştır. Köylüsüyle, şehirlisiyle, gençleriyle, ihtiyarıyla bütün Afyonluların katıldığı miting millete ümit, düşmanlarına korku vermiştir. Bir kere daha isbat edilmiştir ki millet teslim olmamıştır. Olmayacaktır. Mitingin haberlerini gelecek sayımızda bulacaksınız.

FATİH SULTAN MEHMED ARMAĞANI

ŞİİR VE HİKAYE YARIŞMASI

YARIŞMANIN KONUSU :

Yarışmaya katılacak şiir ve hikayeler ;

a) Millî buhranımıza bağlı olarak bir ferdin, bir zümrenin (gençlik, köylü, işçi) veya bir mahallin sosyal, ekonomik, kültürel veya moral ızdırabının realist (gerçekçi) tasvirini ;

b) Veya bu ızdırabın gerçek sebeplerini belirtilmesi ;

c) Yahut milletimizin buhrandan kurtuluş yollarının gösterilmesi ;

d) Yahut da millî mücadelemizde kadrolarımıza ve halkımıza ders verecek, ümitimizi ve şevkimizi artıracak millî kahramanlarımızı ve tarihimizin parlak ve ibaretli sahifelerini mevzu edinebilirler.

YARISMAYA İSTİRAK ŞARTLARI :

1 — Her fert yalnız bir şiir veya bir hikâye gönderebilir. Bir kimsenin, aynı zamanda, hem şiir hem de hikaye yarışmasına katılması mümkündür.

2 — Gönderilecek şiir ve hikayeler, daha önce hiç bir yerde neşredilmemiş olmalıdır.

3 — Şiirler istenilen nazım kalıbında yazılabilir.

5 — Şiir ve hikayeler en geç 15. Mayıs 1971 günü elimize geçecek şekilde gönderilmelidir.

6 — İştirakçilerimizin, şiir veya hikayelerivle beraber, bir fotoğraf ve kısa hal tercümelerini de göndermeleri şarttır.

7 — Derece alacaklara verilecek armağanlar, yarışma sonunda açıklanacak. dereceye giren veya başarılı savılan şiir ve hikayeler mecmuamızda neşredilecektir.

8 — Yarışmaya katılacak olanların mektuplarını şu adrese göndermelerini rica ederiz.

Yeniden Millî MÜCADELE Mecmuası
Fatih Sultan Mehmed Armağanı
Babıâli Caddesi No: 50/4

CAĞALOĞLU
İSTANBUL

Yarışmaya katılacak okuyucularımıza şimdiden muvaffakiyetler dileriz.

FATİH SULTAN MEHMED ARMAĞANI ŞİİR VE HİKÂVE YARIŞMASI TERTİP KOMİTESİ

**Masonluk Tefrikamızı
Bekleyiniz**

**Yeniden Millî Mücadele
Cildleri Hazırlanmıştır
Tevzi Edilmektedir**